

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ
ΑΓΙΟΡΕΙΤΟΥ

ΑΝΑΙΡΕΣΙΣ
ΑΝΤΙΚΑΝΟΝΙΚΩΝ ΕΝΕΡΓΕΙΩΝ
ΚΑΙ ΠΡΑΞΕΩΝ

(διενεργηθεισῶν εἰς βάρος τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος
— κυροῦ Χρυσοστόμου — καὶ τῆς Ἐξαρχίας αὐτῆς εἰς Ἠνω-
μένας Πολιτείας καὶ Καναδᾶ)

ὑπὸ τοῦ

Καθηγουμένου τῆς ἐν Βοστώνη τῶν Η.Π.Α.
Ἱερᾶς Μονῆς τῆς Μεταμορφώσεως
ἀρχιμ. π. Παντελεήμονος Μητροπούλου.

* * *

«Ἄγνοοῦντας διδάξομεν, κακοῦρ-
γοῦσιν οὐκ ἐπιτρέψομεν»

Μ. Ἀθανάσιος.

ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ - ΑΘΗΝΑΙ 1973

Πανοσιολογιώτατε,

Τοῖς πᾶσι πλέον τυγχάνει γνωστόν, ὅτι ὑπῆρξατε ὁ κ ὕ ρ ι ο ς αὐτουργὸς καὶ μεσολαβητῆς ἅμα τῆς ἀ ν τ ι κ α ν ο ν ι κ ῆ ς ἀναγνωρίσεως τῶν Ματθαϊκῶν ὑπὸ τῆς Ρ. Διασπορᾶς, μετὰ τὰς τόσας ἔκτοτε θλιβεράς ἐπιπτώσεις ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος. Τὴν ἀνωτέρω ἀναγνώρισιν θεωροῦμεν «ἀντικανονικὴν» διότι:

α) Οὐδόλως ἠρωτήθη ὑπὸ τῆς Ρ. Διασπορᾶς ἡ ἡγεσία τῶν Χρυσοστομικῶν — ὡς ἀπήτει ἐν προκειμένῳ τὸ Κανονικὸν Δίκαιον καὶ ἡ πρᾶξις τῆς Ἐκκλησίας — περὶ τοῦ «ἱστορικοῦ» τῆς ἐν λόγῳ παρατάξεως, προκειμένου ὡς σοφὸς ἰατρὸς νὰ παράσχη καὶ τὰ ἀναγκαῖα εἰς τὴν περίπτωσιν φάρμακα πρὸς θεραπείαν τοῦ ἀσθενοῦς, ἀλλ' ἀ ν ε π α ὕ θ η εἰς τὰς πληροφορίες καὶ μόνον τῆς ὑμετέρας πανοσιολογιότητος!

Ἡ ἀντικανονικότης τῆς ἀνωτέρω ἐνεργείας καθίσταται εἰσέτι μεγαλυτέρα κατόπιν τῆς παρουσίας τριῶν ἱεραρχῶν τῆς παρατάξεως τῶν Χρυσοστομικῶν ἐν Ἀμερικῇ, καὶ δὴ κατὰ τὰς παραμονὰς ἀκριβῶς τῆς ἀνωτέρω ἀναγνωρίσεως, χωρὶς ἐν τούτοις νὰ ἐρωτηθοῦν εἰ ς ο ὕ δ ἔ ν, καίτοι ἀντεπροσώπευον τὴν στιγμὴν ἐκείνην τὴν ἐπίσημον καὶ μοναδικὴν «ἀδελφὴν» ἐκκλησίαν τῶν ΓΟΧ ἐν Ἑλλάδι καὶ εἶχον δεόντως προειδοποίησιν τὴν Ρ. Σύνοδον ὅπως μὴ προβῇ εἰς οὐδεμίαν παρομοίαν πρᾶξιν ἄνευ καὶ τῆς συμπράξεως των! (Β'. σ. 8)¹.

1— Α, Β, Γ, Δ. Διὰ τῶν παραπλεύρως στοιχείων ἐγνοοῦμεν τὰς προηγηθείσας ἐπιστολάς ἡμῶν πρὸς τὸν αὐτὸν παραλήπτην, ἦτοι τὸν π. Εὐγένιον. Ἐνταῦθα ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν τοῦ ἀναγνώστου καὶ διὰ τὰς ἀ κ ο λ ο υ θ ο ὕ σ α ς σημειώσεις τῆς παρούσης ἐπιστολῆς, ὁ σκοπὸς τῶν ὁποίων εἶναι διττός· ἐ π ε ξ ἡ γ η σ ι ς, ἀφ' ἑνός, τῶν δυσνοήτων παρὰ τοῖς πολλοῖς ἀπαντωμένων θεολογικῶν ὄρων καὶ ἐκφράσεων, ἀ π ὅ θ ε ι ξ ι ς, δ' ἀφ' ἑτέρου, τῶν γραφομένων, διὰ τῆς ἀναδρομῆς εἰς τὸ Κανονικὸν Δίκαιον, τὴν δογματικὴν, τὰς ἱεράς παραδόσεις καὶ τὰ σύγχρονα γεγονότα τῆς Ἐκκλησίας ΓΟΧ Ἑλλάδος.

β) Κατὰ τὴν γενομένην ἀναγνώρισιν, ὅλως ἀντικανονικῶς, οὐδόλως ἐξητάσθη ἡ θεολογικὴ διαφορὰ τοῦ φρονήματος τῶν δύο παρατάξεων, ἀλλὰ μόνον τὸ ἐξωτερικὸν καὶ ἀργότερον δημιουργηθὲν αἴτιον τῶν ἀντικανονικῶν χειροτονιῶν τοῦ κυροῦ Ματθαίου, διὸ καὶ μετὰ τὴν χειροθεσίαν των ἀντι νὰ ἐπιστρέψουν ἐν μετανοίᾳ καὶ ταπεινώσει, νὰ διακηρύττουν μεγαλοφώνως: ΕἶΔΕΝ Ο ΘΕΟΣ ΤΗΝ ΑΓΙΟΤΗΤΑ ΜΑΣ ΤΗΝ ΑΚΡΙΒΕΙΑΝ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΜΑΣ ΚΑΙ ΜΑΣ... ΕΒΡΑΒΕΥΣΕΝ ΔΙΑ ΤΟ ΓΕΓΟΝΟΣ ΑΥΤΟ»!! (Β', σ. 16), ἐνῶ συγχρόνως ἐπετίθεντο ἐπισήμως καὶ πανηγυρικῶς κατὰ τῶν ...ἀντικανονικῶν Χρυσοστομικῶν!...

γ) Ἀφέθη ἡ ἐφαρμογὴ τῆς οὕτω γενομένης ἀναγνώρισεως εἰς τὴν ...καλὴν θέλησιν τῶν Ματθαϊκῶν (ΚΕΟ², Μάϊος 1972, σ.8), ἀντὶ νὰ τοὺς ἐπιβληθῇ ἡ ἀκολουθητέα ὁδὸς πρὸς μίαν ἐξ ὑτέρου τουλάχιστον διόρθωσιν τοῦ σφάλματος, μὲ ἀποτέλεσμα τὴν δ ι ε ὑ ρ υ ν σ ι ν ἀντὶ τῆς θεραπείας τοῦ ὑπάρχοντος σκίσματος.

δ) Ἐν συνεχείᾳ ἀντὶ ἡ Ρ. Σύνοδος φροντίσῃ νὰ πληροφορηθῇ τὰς ἀπειθείας καὶ ἀντικανονικότητας τῶν Ματθαϊκῶν καὶ προσπαθῆσῃ νὰ ἐπαναφέρῃ τούτους εἰς μίαν σχετικὴν τάξιν, αὕτη, ὅλως παραδόξως, ἠδιαφόρησεν τελείως, ἐ π ι κ ρ ο τ ῆ σ α σ α μάλιστα διὰ σ υ γ χ α ρ η τ η ρ ί ω ν γραμμάτων τὴν ἀντικανονικὴν ἐνθρόνησιν τοῦ ἐπισκόπου Πατρῶν κ. Ἀνδρέου ὡς ἀρχιεπισκόπου τῶν Ματθαϊκῶν (ΚΕΟ, Αὔγ. 1972, σ. 22), παρὰ τὴν ρητὴν ἀπόφασιν τῆς ἀναγνώρισεώς των ὁμιλούσης περὶ ἑνὸς καὶ μόνου Ἀρχιεπισκόπου, τοῦ κ. Αὐξεντίου, ὑπὸ τὸν ὁποῖον καὶ ἀπεστέλλοντο ὅπως ἐνωθοῦν. Ἦτοι ἐνταῦθα εὐρισκόμεθα ἐνώπιον τοῦ φαινομένου Συνοδικῆς ἐπιβραβεύσεως τῆς ...ἀπειθαρχίας, παρὰ πᾶσαν ἔννοιαν Κανονικοῦ Δικαίου³.

* * *

Ὡς νὰ μὴ ἤρκουν πάντα τὰ ἀνωτέρω τῶν ὁποίων ὑπήρξατε

2— ΚΕΟ = Κήρυξ Ἐκκλησίας Ὁρθοδόξων, τὸ ἐπίσημον ἤτοι δημοσιογραφικὸν ὄργανον τῶν Ματθαϊκῶν.

3— Καὶ μόνον διὰ τὴν ἀνωτέρω ἀντικανονικὴν ἀναγνώρισιν καὶ τὰ πικρότατα ἐπακόλουθα αὐτῆς, ἡ Σύνοδος τῶν Χρυσοστομικῶν ἠδύνατο νὰ διαμαρτυρηθῇ ἐντόνως καὶ νὰ διακόψῃ εἰσέτι καὶ σχέσεις πρὸς

ἀσφαλῶς ἢ γενεσιουργὸς αἰτία, ἐνεργήσατε παραλλήλως καὶ τὰς κατωτέρω ἀντικανονικὰς πράξεις, ἀ δ ι α φ ο ρ ῆ σ α ν τ ε ς τ ε λ ε ί ω ς διὰ τὰς πρὸς ὑμᾶς κοινοποιηθείσας ἀνοικτὰς ἐπιστολὰς ἡμῶν εἰς τὰς ὁποίας καὶ διεζωγραφοῦμεν πλήρως τὴν ἄλυσιν τῶν Ματθαιϊκῶν ἀντικανονικοτήτων.

1. Ἐρχόμενος συχνῶς εἰς Ἑλλάδα ἐπικοινωνεῖτε μ ὁ ν ο ν μετὰ τῆς Ματθαιϊκῆς παρατάξεως, ἐκθειάζοντες⁴ διὰ ποικίλων κη-

τὴν Ρ. Διασποράν, ἄχρι ἀποκαταστάσεως τῆς τάξεως. Οὐδὲν ὁμοίως τούτων ἐπραξεν, ἐξ ὅσων καλῶς γνωρίζομεν, καὶ διὰ τοῦτο ἴσως ὁ π. Παντελεήμων, ὑπολαβὼν τοῦτο ὡς ἀδυναμίαν ἢ διαγωγὴν ἐνοχῆς, ἠθέλησε νὰ ἐπιδείξη ἅπασαν τὴν ἰσχὺν καὶ ἐνεργητικότητά του... Οὕτω διὰ τῶν ἀντικανονικῶν ἐνεργειῶν του ἀπὸ τοῦ μηνὸς Σεπτ. 1971 μέχρι τῆς σήμερον, ἀπέδειξεν περιτράνως ὅτι δὲν ἦτο λόγος κενὸς ἢ τηλεφωνικῆ ἀπειλῆ του πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον κ. Αὐξέντιον: «ΘΑ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΩ ΤΟΥΣ ΜΑΤΘΑΙΪΚΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΤΕ...». Καὶ τοῦτο διότι ὁ ἀνωτέρω Ἀρχιεπίσκοπος ἠρνήθη τὴν ἐκπλήρωσιν ἀντικανονικοῦ τινος αἰτήματός του!.. Δυστυχῶς ὁ καθηγούμενος εἶχεν ἀντιληφθῆ ὅτι ἐξήσκει ἤδη ἰκανὴν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς Ρ. Διασποράς.

4— Ὁ λόγος τῆς τιαούτης διαγωγῆς τοῦ ἀνωτέρου καθηγουμένου, ἐρμηνεύεται εὐκόλως, ὅταν ἀναμνησθῆ τις, ὅτι ἡ Ματθαιϊκὴ παράταξις παρητήθη πάσης προσπάθειας δημιουργίας ἐξαρχίας της, κατὰ τὸ παρὸν ἢ τὸ μέλλον ἐν τῇ Διασπορᾷ, ὡς ἐμφαίνεται καὶ ἐκ τῆς σχετικῆς ἐγκυκλίου της (ΚΕΟ, Ὀκτ. '71, σ. 18-19). Οὕτως, ἡ ὁδὸς πρὸς δημιουργίαν ἐνὸς καὶ μοναδικοῦ ἤτοι τοῦ π. Παντελεήμονος - μεσολαβητοῦ καὶ ἐξάρχου τῶν Ἑλλήνων πρὸς τὴν Ρ. Σύνοδον ἤρχισε νὰ ἐνισχύεται σαφῶς...

Διὰ τοῦτο ἀκριβῶς ὑπῆρξε καὶ τόσον ἐνθουσιώδης ἢ εἰσήγησις του ὑπὲρ αὐτῶν ἐνώπιον τῆς Ρ. Συνόδου, κατὰ τὴν πρώτην ἐπίσκεψιν τοῦ Σεβ. κ. Καλλίστου ἐν Ἀμερικῇ: «Ἅγιοι Μητροπολίται, εἶπεν, τί πράττομεν; Ἐδῶ ὑπάρχουν ἅγιοι ἄνθρωποι, ὑπάρχει ἁγία καὶ ἱερὰ σύνοδος ἢ ὁποία ἀγωνίζεται διὰ τὴν ἀκρίθειαν τῆς πίστεως καὶ ἡμεῖς τὴν ἀγνοοῦμεν;» (Ἐκ τῆς μαγνητοφωνηθείσης ὁμιλίας τοῦ π. Εὐγενίου κατὰ τὴν Θ. Λειτουργίαν τῆς 15-10-1971).

Τὸ διατί ὁμοίως μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν ἐξ Ἀμερικῆς ὁ Σεβ. κ. Κάλλιτος ἐδήλωσε ρήματα φοβερά τε καὶ πικρά κατὰ τῆς Ρ. Διασποράς

ρυγμάτων σας τὴν ἀντικανονικὴν πορείαν αὐτῶν καὶ διαγωγὴν, γενόμενος οὕτως αἴπιος τῆς συνεχιζομένης διαστάσεως, ἥτις ἐσχάτως ἔφθασε μέχρι τοῦ σημείου τῆς ἀποκηρύξεως τῶν Χρυσοστομικῶν ὑπ' αὐτῶν, ὡς ἐστερημένων δῆθεν τῆς Θείας Χάριτος!.. (Ἐγκύκλιος «ἀρχ-που» Ἀνδρέου τῆς 20ῆς Δεκ. 1972, σ. 39 καὶ ΚΕΟ '72, σ. 13).

2. Ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ ἐπισκόπου Καναδᾶ κ. Βιταλίου προσεκαλέσατε εἰς τὴν ἐπαρχίαν τοῦ ἀνωτέρω ἐπισκόπου τὸν σεβ. Κορινθίας κ. Κάλλιστον «πρὸς ἀγαλλίασιν», ὡς ἀναφέρεται εἰς τὴν σχετικὴν ἔγγραφον πρόσκλησιν τοῦ ἐκεῖ «ἐλληνορθόδοξου ποιμνίου» (ΚΕΟ, Αὔγ. 1972, σ. 26), ἐνῶ ὡς γνωστόν, ὁ ἀνωτέρω ἐπίσκοπος κ. Βιτάλιος δὲν ἀναγνωρίζει ὡς κανονικὸν ἐπίσκοπον τὸν χειροτονηθέντα ὑπὸ τῆς Συνόδου τοῦ κ. Αὐξεντίου κ. Ἀκάκιον διὰ τὸ ἐν Καναδᾷ ἐλληνορθόδοξον ποιμνιον!

Σημειωτέον, ἐπίσης, ὅτι ὁ ἀνωτέρω κ. Βιτάλιος ἐκυκλοφόρησεν ἀπὸ τὸν Αὐγούστον ἤδη τοῦ 1972 ποιμαντορικὴν ἐγκύκλιον ἀπαγορεύων δι' αὐτῆς εἰς τοὺς ὀρθόδοξους παντὸς ἔθνους καὶ συνεπῶς καὶ τοὺς Ἑλληνας, ὅπως ἐκκλησιάζονται εἰς τοὺς ἱεροὺς Ναοὺς τοῦ Σεβ. κ. Ἀκακίου, διὰ τὸν λόγον ὅτι δὲν ..μνημονεύεται εἰς τοὺς ἀνωτέρω Ναοὺς τὸ ὄνομά του, ὅπερ ἐκδηλοῖ, κατὰ τὴν ἐγκύκλιον πάντοτε, τὸ «σῆμα κατατεθὲν» τῆς ἀμιγυῶς Ὁρθοδοξίας. Ἐν ἄλλοις λόγοις, ὁ σεβ. κ. Βιτάλιος ἐν ὄλῳ τῷ Καναδᾷ, ἕνα καὶ μ ὀ ν ο ν θεωρεῖ ὀρθόδοξον καὶ κανονικὸν ἐπίσκοπον, τὴν ...αὐτοῦ σεβασμιότητα!.. (Ὅρα σχετικῶς καί: TRUE VINE, Σεπτ. '72, σ. 27).

3. Ἀσφαλῶς τῇ προτροπῇ σας — καὶ λέγομεν τοῦτο μετὰ περισσῆς καὶ πληροφορούσης βεβαιότητος — γνωστὸς Ἑλλήν ἱερεὺς τῆς Ρ. Διασπορᾶς ἐν Εὐρώπῃ, συγγράφει ἄρθρον αἰπολογῶν ἐν αὐτῷ διατῆ ἀνήκει εἰς τὴν Σύνοδον τοῦ κ. Φιλαρέτου. Εἰς αὐτὸ

(Β., σ. 12), ὁ δὲ π. Εὐγένιος τὰς παραμονὰς σχεδὸν τῆς ἀναγνωρίσεώς των ἐκατηγόρει τὴν ἀνωτέρω Σύνοδον διὰ λόγων τρομακτικῶν, (ΚΕΟ, Μάρτ. '71, σ. 9 καὶ Β', σ. 4), κατηγορῶν συγχρόνως τὸν Σεβ. Σεραφὶμ Σικάγου διὰ φοβερῶν ὑπαιτιγμῶν ὡς Σ ι μ ω ν ι α κ ὀ ν (ΚΕΟ, Δεκ. '70, σ. 9), —παρὰ τὰς διαβεβαιώσεις του ἐν τῷ κηρύγματι τῆς 15 Ὀκτ. 1971 ὅτι «ἔστειλε βιβλία γὰ διαφωτισθοῦν οἱ ἄνθρωποι περὶ τῆς ἀκριθείας τῆς πίστεως» (!), τίς θὰ τὸ ἐρμηνεύσῃ εἰς ἡμᾶς...

εὐκόλως παρατηρεῖ τις μίαν καθ' ὑπερβολὴν προσπάθειαν ἐκτιμήσεως τῆς Ρ. Διασπορᾶς μὲ σύγχρονον παραθεώρησιν τῆς ἀγωνιστικότητος καὶ ὄντως μ ο ν α δ ι κ ό τ η τ ο ς τῶν ΓΟΧ Ἑλλάδος (ἀναφορικῶς πρὸς τὴν διατήρησιν τοῦ ἀκαινοτομήτου καὶ ἀκοινωνήτου πρὸς τοὺς ποικίλους «ὀρθοδόξους» τῆς σήμερον), ὡς ἐπίσης καὶ τὸν υπερτονισμὸν τῆς ἀρωγῆς τοῦ Ρωσικοῦ ἔθνους πρὸς τὴν Τουρκοκρατουμένην Ἑλλάδα. (Τὸ κείμενον εἰς: ORTHODOX LIFE, τεύχος Μαΐου - Ἰουνίου 1972).

Τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον ἀπετέλεσε τὸν προπομπὸν καὶ τὸν ἄμβωνα ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἀνελθόντες σεῖς μετ' ὀλίγον ἐκηρύξατε τὸ φυλετικὸν καὶ σφόδρα ἀνθελληνικὸν κήρυγμά σας, ὡς θὰ ἴδωμεν κατωτέρω.

4. Μὴ ἀρκεσθέντες εἰς τὰ ἀνωτέρω, κυκλοφορεῖτε κατ' Ὀκτώβριον τοῦ 1972 προσωπικὴν σας ἐπιστολήν, ἐν μορφῇ ὑπομνήματος, πρὸς τοὺς ἐπισκόπους τῆς Ρ. Διασπορᾶς, ὑπογραφομένη μάλιστα καὶ ὑφ' ἐτέρων Ἑλλήνων κληρικῶν, ἀνηκόντων ὡς ὑμεῖς εἰς τὴν αὐτὴν Σύνοδον, καὶ εἰς τὴν ὁποίαν ἐπιστολήν διακηρύσσονται δύο τινά: πρῶτον μὲν ἡ μ ο ν α δ ι κ ό τ η ς τῆς Ρ. Διασπορᾶς ἔναντι πασῶν τῶν λοιπῶν δικαιοδοσιῶν ἐν Ἀμερικῇ καὶ β) τὸ ἀντικανονικὸν τῆς ὑπάρξεως Ἑλληνικῆς ἐξουσίας ΓΟΧ ἐν τῇ αὐτῇ ἡπείρῳ.

Γράφομεν ταῦτα, διότι ἐνῶ δέχεσθε κατὰ πρῶτον ὡς μόνην κανονικὴν δικαιοδοσίαν ἐν Ἀμερικῇ τὴν τῆς Ρ. Διασπορᾶς, διεκδικοῦντες οὕτω δι' αὐτὴν τὰ δικαιώματα μιᾶς νέας Μετροπόλια καὶ ἔτι πλέον — Δεδομένου ὅτι αὕτη δὲν ἐμποδίζει τὴν ὑπαρξίν καὶ λειτουργίαν τῶν λοιπῶν ὀρθοδόξων δικαιοδοσιῶν — σημειεῖτε χαρακτηριστικῶς τὰ κάτωθι: «Π ᾱ σ α μ ε λ λ ο ν τ ι κ ῆ Ἑ λ λ η ν ι κ ῆ ἢ μ ῆ Ρ ω σ ι κ ῆ ἔ ν ο ρ ί α θ ᾶ π ρ έ π ε ι ν ᾶ δ ι ο ρ γ α ν ο ὕ τ α ι κ α τ ᾶ τ ὸ π ρ ό τ υ π ο ν τ ῶ ν ἤ δ η ὑ π α ρ χ ο υ σ ῶ ν ἔ ν ο ρ ι ῶ ν Υ Π Ι Ο Τ Ο Ν Τ Ο Π Ι Κ Ο Ν Σ Υ Ν Ο Δ Ι Κ Ο Ν Ε Π Ι Σ Κ Ο Π Ι Ο Ν». (Ἦτοι τὸν τῆς Ρ. Διασπορᾶς).

Σᾶς ἐρωτῶμεν: ποία ὀρθόδοξος δικαιοδοσία ἐν Ἀμερικῇ διεκήρυξεν τοιαῦτα φυλετικὰ καὶ σωβινιστικὰ⁵ κηρύγματα ὁποῖα τὰ

5—. Ὅρος ἐκφράζων τὸν ἐθνοφυλετισμὸν ἢ ἄλλως τὰς φυλετικὰς διακρίσεις, τὴν ὑπερεκτίμησιν ἧτοι τῆς ἐθνικῆς φιλοτιμίας ἀναφερομένης εἰς πᾶν τὸ προερχόμενον ἐκ τῆς πατρίδος καὶ εἰδικῶς ἐνταῦθα

άνωτέρω; Τὸ κήρυγμά σας αὐτὸ δὲν σημαίνει ὑπ α γ ω γ ἤ ν πάντων τῶν άνθενωτικῶν καὶ μὴ ἔχόντων κοινωνίαν πρὸς τὰς ἔθνικὰς των ἑκκλησίας, Σέρβων, Βουλγάρων, Ρουμάνων, Ἑλλήνων ὑ π ὀ τὴν Ρ. Διασπορὰν καὶ μ ὀ ν ο ν, ἀφαιρουμένου οὕτως ἀπ' αὐτῶν τοῦ δικαίωματος συγκροτήσεως ἰδιαίτερης Συνόδου ἢ ἔστω ἐπισκοπῆς;

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἔὰν ἐπίσκοπός τις ἐκ τῶν ἀνηκόντων εἰς τὸν οἰκουμενιστὴν Ἰάκωβον «ἐξήρχετο» τῆς Ἑλληνικῆς ἀρχπῆς, λόγῳ τῆς ἐνωτικῆς της πορείας ὁμοῦ μετὰ τινων πρεσβυτέρων του καὶ τῶν ἐνοριῶν των, ποῦ θὰ ὑπήγοντο οὔτοι πάντες; Συμφῶνως τῷ κηρύγματί σας, οὐχὶ ὑ π ὀ τὴν Ρ. Διασπορὰν, μὴ ἔχοντες τὸ δικαίωμα συγκροτήσεως ἰδίας ἀνθενωτικῆς Συνόδου ἢ ἐπισκοπῆς Δ ι α τ ῖ αὐτὸ τὸ ὁποῖον στεροῦνται πάντες οἱ ἀνθενωτικοὶ ὀρθόδοξοι τὸ κατέχει «μονοπωλιακῶς» ἡ Ρ. Διασπορά; Συνεπῶς οὐδὲως ψευδόμεθα ὅταν γράφωμεν ὅτι δέχεσθε καὶ διακηρύσσετε ΜΙ-ΑΝ ΚΑΙ ΜΟΝΟΝ ΚΑΝΟΝΙΚΗΝ ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑΝ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ, τὴν τῆς Ρ. Διασπορᾶς, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ο ὑ-

τὴν Ἑκκλησίαν αὐτῆς. Τὸ ἀνωτέρω φαινόμενον, σὺν τοῖς ἄλλοις, μαρτυρεῖ «ἀπουσίαν τῆς καθολικότητος τῆς Ἑκκλησίας» καὶ παρὰ τὴν καταδίκην του ὑπὸ τῆς τοπικῆς συνόδου τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως τῷ 1872, ὑπάρχει εἰσέτι ἔντονον μέχρι καὶ σήμερον εἰς τὰς αὐτοκεφάλους ὀρθοδόξους Ἑκκλησίας, μὲ ἄμεσον κίνδυνον τὴν ἐμφάνισιν τῆς Ἑκκλησίας» ὡς ἱστορικοῦ θεσμοῦ τοῦ Ἔθνους ἢ εἰς ὄργανον πολιτικῆς σκοπιμότητος».

Ἡ ἀνωτέρω Σύνοδος ἀντιληφθεῖσα ἱκανῶς τὸ ἀντικανονικὸν μιᾶς τοιαύτης διδαχῆς, ἐστηλίτευσεν ταύτην ὡς ἀκολούθως: «Ἀποκηρύττομεν κατακρίνοντες καὶ καταδικάζοντες τὸν φυλετισμὸν, τουτέστι τὰς φυλετικὰς διακρίσεις καὶ τὰς ἔθνικὰς ἔρεις καὶ ζήλους καὶ διχαστασίας ἐν τῇ τοῦ Χριστοῦ Ἑκκλησίᾳ, ὡς ἀντικείμενον τῇ διδασκαλίᾳ τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τοῖς ἱεροῖς κανόσι τῶν μακαρίων Πατέρων ἡμῶν... Τοὺς παραδεχόμενους τὸν τοιοῦτον φυλετισμὸν καὶ ἐπ' αὐτῷ τολμῶντας παραπηγνύναι καινοφελεῖς φυλετικὰς παρασυναγωγὰς κηρύττομεν, συνωδᾷ τοῖς ἱεροῖς κανόσι, ἀλλοτρίους τῆς μιᾶς, ἀγίας, καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς Ἑκκλησίας, καὶ αὐτὸ δὴ τοῦτο σχισματικούς...» (Ἰ. Καρμίρη, Προσθῆκαι εἰς τὰ ΔΣΜν, Ἀθῆναι 1967, σ. 8-9). Τὸ περὶ φυλετισμοῦ θέμα ὄρα πλατύτερον εἰς τὸ ἔργον τοῦ Μαξίμου Σάρδεων, Τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, σ. 323-333, Θεσσαλονίκη 1972.

δὲ ὁ π. Β. Σακκάς ἠθέλησε νὰ ἰσχυρισθῆ ἡ τονίση εἰς τὴν προηγουμένως μνημονευθεῖσαν ἐπιστολὴν του, ἄρκεσθεῖς εἰς τὸν ἔπαινον καὶ μόνον τῆς Ρ. Συνόδου, ἄνευ τῶν λοιπῶν ὑμετέρων ἀντικανονικῶν κηρυγμάτων καὶ θεωριῶν.

Ἡ ἐνοχί σας ἐν προκειμένῳ αὐξάνει εἰσέτι περισσότερον, δεδομένου ὅτι τὸ ἀνωτέρω κήρυγμά σας δὲν τὸ στηρίζετε εἰς τὸ νεώτερον γεγονός τοῦ κηρύγματος τοῦ Οἰκουμενισμοῦ καὶ ὑπὸ τῶν ἐν Ἀμερικῇ καὶ ἀλλαχοῦ «Ὁρθόδοξων» Ἐκκλησιῶν, καὶ συνεπῶς εἰς τὴν ἀνάγκην δημιουργίας, ἕνεκα τῆς αἰρέσεως, ἀνθενωπικῆς ὀρθόδοξου Συνόδου, μηδὲως κοινωνούσης πρὸς τὰς ἀνωτέρω «ὀρθόδοξους» Ἐκκλησίας, ἀλλὰ εἰς τὴν ὑπόστασιν καὶ μόνον τῆς Ρ. Διασπορᾶς ἐν μέσῳ τῶν λοιπῶν «ἀντικανονικῶν» ὀρθόδοξων Ἐκκλησιῶν. Παραθέτομεν πρὸς ἀπόδειξιν τοὺς ἰδίους σας λόγους.

«Τὸ ἀνωτέρω ὀδηγεῖ ἡμᾶς εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἀκόμη καὶ ἂν δὲν ὑπῆρχε θέμα πίστεως στὸν παρόντα καιρὸν, ἐὰν ἀπὸ Κανονικῆς ἀπόψεως ἐρευνουῖσε τις (διὰ τὴν ἀλήθειαν, σ. ἡμ.), διὰ μέσου τῆς πληθῆος τῶν δικαιοδοσιῶν, θὰ κατέληγε εἰς τὴν ἀνωτέρω πραγματικότητα, ὅτι δηλαδὴ ἀπ' ὅλας τὰς δικαιοδοσίας αἱ ὁποῖαι διεδικουῦν κανονικότητα ΟΥΔΕΜΙΑ ΠΛΗΝ ΤΗΣ Ρ. ΣΥΝΟΔΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥΤΑΙ ΤΑΥΤΗΣ ΛΟΓΩ ΤΕ ΚΑΙ ΕΡΓΩ»!!...

Οὕτως κατελήξατε συμπερασματικῶς, ὅτι καὶ πρὸ τοῦ κηρύγματος τοῦ Οἰκουμενισμοῦ καὶ μετὰ τοῦτο, ΜΟΝΟΝ ἡ δικαιοδοσία τῆς Ρ. Διασπορᾶς εἶναι καὶ ἦτο κανονικὴ ἐν ὅλῃ τῇ Ἀμερικῇ ἡπείρῳ!...

Σᾶς ἐρωτῶμεν καὶ πάλιν: Ἀφοῦ τοσοῦτον καλῶς γνωρίζετε νὰ ἐρμηνεύετε τὸ Κανονικὸν Δίκαιον καὶ νὰ διαχωρίζετε παρομοίως τὰς ἀντικανονικὰς ἀπὸ τὰς κανονικὰς δικαιοδοσίας, διατί ΑΝΗΚΕΤΕ Εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἀρχιεπισκοπὴν μέχρι το 1966, ἐφ' ὅσον πλησίον σας ἦτο ἡ μόνον κανονικὴ Ρ. Διασπορά; :... ΔΙΑΤΙ, ἐν συνεχείᾳ, προσχωρήσαντες ἀργότερον εἰς αὐτὴν «ὡς πνευματικοὶ πρόσφυγες, φεύγοντες τὸν Μοδερνισμὸν καὶ τὴν ἀποστασίαν», κατὰ τοὺς λόγους σας, θεωρεῖτε ὡς μοναδικὸν λόγον τῆς πράξεώς σας ταύτης τὸν Οἰκουμενισμὸν; «Εἶναι γεγονός, γράφετε, ὅτι ἡ ἡμετέρα ἐνέργεια τῆς προσχωρήσεώς μας ὑπὸ τὴν Σύνοδον ἦτο δογματικὴ (DOGMATICAL) δηλαδή, προκειμένου νὰ δυνηθῶμεν νὰ παραμείνωμεν Ὁρθόδοξοι. Ἐὰν τὸ γεγονός τῆς αἰρέσεως δὲν εἶχε ἐκδηλωθῆ εἰς τὰς ἄλλας δικαιοδοσίας,

αί ὁποῖαι ἰσχυρίζονται ὅτι εἶναι ὀρθόδοξοι ἐν τῷ ἡμισφαιρίῳ, σήμερον πιθανῶς ΔΕΝ ΘΑ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΘΑ ΥΠΟ ΤΗΝ ΣΥΝΟΔΟΝ»... Οἱ ἀνωτέρω λόγοι σας συμφωνοῦν ἀπολύτως μὲ τὴν κατάληξιν τῆς ἐπιστολῆς τοῦ ἀνωτέρω π. Βασιλείου: «Ἴδου ὁ λόγος διατὶ ἑμεῖς οἱ Ἕλληνας εἴμεθα σήμερον ὑπὸ τὴν Ρ. Σύνοδον, προκειμένου νὰ μὴ ἐκπέσωμεν τῆς ΠΙΣΤΕΩΣ τῶν Πατέρων μας».

Κατόπιν τούτων ἐξάγεται ἀβιάστως τὸ συμπέρασμα ὅτι μὴ ὑπάρχοντος θέματος Οἰκουμενισμοῦ θὰ εὐρίσκεσθε μ ἔ χ ρ ι σ ῆ μ ε ρ ο ν ὑπὸ τὴν Ἑλληνικὴν ἀρχιεπισκοπὴν Ἀμερικῆς — ἔστω καὶ μὲ τὴν «ἔλλειψιν τῆς καρᾶς καὶ τῆς εἰρήνης» — μηδὲως πάντως συγκινούμενος ἐκ τῆς ... μ ο ν α δ ι κ ὄ τ η τ ο ς τῆς Ρ. Συνόδου...

Ἐξ ὅσων ὅμως καλῶς γνωρίζομεν, ο ὕ δ α μ ο ὕ καὶ ο ὕ δ ἔ π ο τ ε ἡ Ρ. Διασπορὰ διεξεδίκησε δι' ἑαυτὴν μοναδικότητα κανονικότητος ἐν τῷ δυτικῷ ἡμισφαιρίῳ, κατὰ τὸ νῦν παράδειγμά σας. Ἀπόδειξις τούτου, αἱ γενόμεναι ἐπίσημοι δηλώσεις τῆς κατὰ τὴν ἐν ἔτει 1971 γενικῆς συνέλευσιν τῶν ἀπανταχοῦ ἐπισκόπων τῆς εἰς Μόντρεαλ τοῦ Καναδᾶ, ἔνθα μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐξετασθέντων θεμάτων κατεδίκασεν καὶ τὴν ἀντικανονικὴν πράξιν τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας, τῆς χορηγήσεως ἥτοι τοῦ αὐτοκεφάλου εἰς τὴν Ἀμερικανικὴν Μετροπόλια, διὰ τῶν κάτωθι λόγων:

«Πλὴν τούτου ἡ πράξις αὕτη ἀπτομένη τῶν ΔΙΚΑΙΩΝ ΠΟΛΛΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ ἔχει ἤδη προκαλέσει τὰς ἀποφασιστικὰς διαμαρτυρίας ἐνὸς ἀριθμοῦ ἐκ τῶν ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, αἵτινες διέκοψαν εἰσέτι καὶ κοινωνίαν μετὰ τῆς Ἀμερικανικῆς Μετροπόλια. Θεωροῦσα τὴν ἀνωτέρω ἀντικανονικὴν πράξιν μετὰ θλίψεως καὶ ἀναγνωρίζουσα ταύτην ὡς ἄκυρον, ἡ Σύνοδος τῶν ἐπισκόπων τῆς Ρωσικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐν Διασπορᾷ — ἡ ὁποία ἄχρι τῆς σήμερον δὲν ἔχει τελείως παραιτηθῆ τῆς ἐλπίδος δι' ἀποκατάστασιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐνότητος ἐν Ἀμερικῇ — ...ἀποφασίζει...»⁶.

Ποῦ δύναταί τις νὰ εὔρη εἰς τοὺς ἀνωτέρω λόγους τὰ ὑμέτερα ἀδόκιμα κηρύγματα; Τίς δὲν διακρίνει ὅτι Ρ. Διασπορὰ ἐπιθυμεῖ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐνότητος ἐν Ἀμερικῇ διὰ μιᾶς κ ο ι ν ῆ ς σ υ μ π ρ ᾶ ξ ε ω ς τῶν ὀρθοδόξων δικαιοδο-

6 —. Περιοδικὸν Orthodox Word, τεῦχος Νοεμβρίου 1971, σ. 297 — 8.

σιῶν καὶ τῶν ἐθνικῶν των Ἐκκλησιῶν τῶν ὁποίων τὰ «δ ί κ α ι α» ὡς γράφει, προσέβαλεν ἢ ἀναγνώρισις τῆς Μετροπόλια;

Ἐὰν ἐπίστευεν ἑαυτὴν ὡς τὴν μοναδικὴν κανονικὴν δικαιοδοσίαν, διατί νὰ μὴ τὸ ἐκήρυττεν τοῦτο ἐπισήμως καὶ ρητῶς ἐν τῇ ἀνωτέρῳ Συνόδῳ; Πότε ἄλλοτε θὰ ἦτο πιὸ ἐπίκαιρος μιὰ τοιαύτη ἐνέργεια;⁷.

Ποῦ λοιπὸν στηριζόμενος διακηρύσσετε πρὸς ἀπάσας τὰς

7—."Οχι μόνον τοῦτο δὲν ἔπραξε σωφρόνως ἐνεργοῦσα ἡ ἀνωτέρω Ρ. Σύνοδος, ἀλλὰ καὶ ἐν ἔτει 1968 τὸ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῆς λειτουργοῦν τυπογραφεῖον τῆς, ἐκτυπῶσαν «ἀνοικτὴν ἐπιστολὴν» τοῦ π. Παντελεήμονος πρὸς τὸν ἐκδότην τοῦ περιοδικοῦ «Ὁ Λόγος», ὅστις ἐκδότης εἰς ἄρθρον τοῦ εἶχε κατηγορήσει τὴν Ρ. Σύνοδον ἐπὶ ἀντικανονικότητι, ο ὑ δ ἐ ν καὶ πάλιν παρουσιάζει εἰς τὰς γραμμὰς τῆς ἀνωτέρω ἐπιστολῆς τὸ ὁποῖον νὰ ἐπικροτῇ τὰς νῦν θέσεις τοῦ δραστηρίου καθηγουμένου.

Ἡ σχετικὴ μάλιστα ἀπάντησις εἰς τὸ κρίσιμον σημεῖον τῆς κατηγορίας, οὐδὲ καθ' ὑποψίαν ἀναφέρει τινὰ περὶ «μοναδικότητος» τῆς δικαιοδοσίας τῆς ἀνωτέρω Συνόδου, ἀλλ' ἀπλῶς πειράται ἐκ τῆς κοινωνίας τῶν ἄλλων ὀρθοδόξων ἐκκλησιῶν μετ' αὐτῆς, ν' ἀποδείξῃ ὅτι τυγχάνει... κοινωνικὴ καὶ οὐδὲν πλέον! Παραθέτομεν τὴν σχετικὴν περικοπήν:

«Ὡς ἔχομεν ἤδη ἀναφέρει, ἡ κανονικότης τῆς Συνόδου οὐδέποτε ἠμφεσθητήθη ὑπὸ τῶν ἀληθῶν Ὀρθοδόξων. Ἀπὸ τὴν ἀρχὴν, ὁ σχηματισμός, καὶ ἡ συνέχεια αὐτῆς ἐνισχύθησαν, ἀνεγνωρίσθησαν καὶ ἠυλογήθησαν ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου Τύχωνος, τοῦ Οἰκ. Πατριαρχείου ἐν ἔτει 1920, τῶν Πατριαρχῶν καὶ Ἱεραρχίας τῆς Σερβίας καὶ ὄλων τῶν ἄλλων Πατριαρχείων καὶ ὀρθοδόξων ἐκκλησιαστικῶν ἀρχῶν αἱ ὁποῖαι ἤλθον εἰς ἐπαφὴν μετ' αὐτῆς... Ἐπίσης τὸ ἐτήσιον ἡμερολόγιον τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρχιεπισκοπῆς βεβαιοῖ: «...εὐρισκόμεθα εἰς πλήρη κοινωνίαν μετὰ... τῆς Ρ. Ἐκκλησίας τῆς Διασπορᾶς (Μητρ. Φιλαρέτου)...»

Τὸ αὐτὸ παρατηρεῖται καὶ εἰς τὸ ἔργον τῆς Ἱ. Μονῆς του: A HISTORY OF RUSSIAN CHURCH ABROAD. Οὐδαμοῦ «κ α ν ο ν ι κ ῆ» τεκμηρίωσις τῆς... ἐπιθυμίας τοῦ καθηγουμένου περὶ μ ο ν α δ ι κ ὁ τ η τ ο ς τῆς κανονικότητος τῆς Ρ. Συνόδου ἐν μέσῳ τῶν λοιπῶν ὀρθοδόξων δικαιοδοσιῶν, παρὰ τὰ διατυμπανιζόμενα ἐν τῇ ἐπιστολῇ του...

διευθύνσεις τὰ καινοφανῆ σας κηρύγματα; Ἀσφαλῶς θὰ μᾶς ἀπαντήσετε ὅτι τὴν διδαχὴν σας ἐπιτάσσουν καὶ ἐπικροτοῦν οἱ ἱεροὶ κανόνες (8ος καὶ 15ος τῆς Α΄ Οἰκ., 2ος τῆς Β΄, 5ος τῆς Δ΄, 14ος καὶ 15ος τῶν Ἀγ. Ἀποστόλων, κ.λ.π.) ὁμιλούντων σαφῶς περὶ τῆς μὴ ὑπάρξεως περισσοτέρων τοῦ ἐνὸς ἐπισκόπου ἐν τῇ αὐτῇ πόλει καὶ ἐπαρχίᾳ, ὡς ἐπίσης καὶ αὐτὴ ἡ καθολικότης⁸ τῆς Ἐκκλησίας, μὴ περιοριζομένης εἰς τὸ κήρυγμα τῆς σωτηρίας τῆς ὑπὸ στοιχείων ὁποῖα ἢ φυλὴ, ἢ γλῶσσα, τὸ ἔθνος κ.λ.π. καὶ συνεπῶς πάντες οἱ ὀρθόδοξοι ἀνθενωτικοὶ τῆς Διασπορᾶς δύνανται νὰ ἀσφαλισθοῦν καὶ σωθοῦν ὑπὸ τὴν Σύνοδον τοῦ Μητροπολίτου Φιλαρέτου, κατὰ τὸ παράδειγμά σας.

Συμφωνοῦντες κατ' ἀρχὴν μὲ τὸν ὀρθόδοξον ὄντως πυρῆνα τῶν ἀνωτέρω λόγων σας, οὐκ ὅμως καὶ μὲ τὰς ἀντικανονικὰς καὶ αὐθαιρέτους προεκτάσεις αὐτῶν, σᾶς ἐρωτῶμεν καὶ πάλιν: Ἐφ' ὅ-

8— «Ἰδιότης ἐσωτερικὴ ἅμα καὶ ἐξωτερικὴ τῆς Ἐκκλησίας, ἀδιασπάστως μὲν συνδεδεμένη πρὸς τὴν ἐνότητα αὐτῆς, ἐπιμαρτυροῦσα δὲ τὴν ἀκατάλυτον αὐτῆς ἰσχύν, εἶναι ἡ καθολικότης αὐτῆς. Χαρακτηρίζοντες δὲ τὴν Ἐκκλησίαν ὡς καθολικὴν ἐννοοῦμεν τὴν καθ' ὅλον τὸν κόσμον ἐπέκτασιν αὐτῆς καὶ τὴν μεταξὺ πάντων τῶν ἐθνῶν καὶ τῶν λαῶν διάδοσιν καὶ ἐπικράτησιν ταύτης. Οὕσης δὲ τῆς ἐπεκτάσεως ταύτης τοπικῆς ἅμα καὶ χρονικῆς, ὁ ὅρος καθολικὴ δηλοῖ πρῶτον μὲ τὸ αἰωνόβιον τῆς Ἐκκλησίας, μὴ γηρασκούσης ποτέ, ἀλλὰ προβαλλούσης τὴν ἀκατάλυτον ἰσχύν αὐτῆς διὰ μέσου πάντων τῶν αἰώνων καὶ κατὰ τοῦτο ἡ καθολικότης εἶναι ἰδιότης ἐξωτερικὴ. Ἐπειτα δὲ ὁ ὅρος οὗτος προϋποθέτει τὴν ἀδιάρρηκτον ἐνότητα αὐτῆς, διότι ἂν αἱ ἐν διαφόροις τόποις καὶ λαοῖς ἐγκαθιδρυμέναι Ἐκκλησίαι δὲν ἀπετέλουσαν τὴν μίαν Ἐκκλησίαν, θὰ ἦτο ἀδύνατον ἡ Ἐκκλησία νὰ εἶναι καθολικὴ καὶ κατὰ τοῦτο ἡ καθολικότης εἶναι ἰδιότης ἐσωτερικὴ» (Π. Τρεμπέλα, Δογματικὴ, τόμ. β', σ. 356). Διὰ τοῦτο ἀκριβῶς καὶ πάντες οἱ ἀνὰ τὸν κόσμον ὀρθόδοξοι χριστιανοί, «εἴτε εὐρίσκονται εἰς Ἑλλάδα, εἴτε εἰς Ρωσίαν, εἴτε εἰς Ἀμερικὴν, ἀποτελοῦν τὴν «Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν» ὀλκάδα, τὸ μυστικὸν σῶμα τοῦ Χριστοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν, τὸν «στῦλον καὶ ἐδραῖωμα τῆς ἀληθείας, τὸ ταμεῖον τῆς χάριτος, τὴν ἐλπίδα καὶ σωτηρίαν τοῦ κόσμου...» (Ἀκολουθία ὁσίου Γερμανοῦ τοῦ ἐν Ἀλάσκα, σ. 14—5, ἔκδ. Ἱ. Μονῆς Ἁγίου Κυπριανοῦ Ἀττικῆς).

σον τυγχάνετε τοσοῦτον διαπρύσιος κήρυξ τῆς Καθολικότητος τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν φυλετικῶν κατὰ συνέπειαν διακρίσεων ἐλεγκτής, ΔΙΑΤΙ ἀποδέχεσθε ὡς κανονικὴν πράξιν τὴν ὑπαρξιν καὶ λειτουργίαν τῆς Ρ. Συνόδου ἐν Ἀμερικῇ, τὴν στιγμὴν ὅπου προὔπῃρχεν αὐτῆς ἡ ὀρθόδοξος Ἑλληνικὴ τοιαύτη μετὰ τῆς ὁποίας καὶ εὐρίσκεται ἐν π λ ῆ ῥ ε ι κ ο ι ν ω ν ί α; Βλέπετε ὅτι κατὰ τοὺς λόγους σας ἡ ἀνωτέρω Σύνοδος π ρ ὶ τ ῆ εὐρίσκεται ἐνοχος ἀπέναντι τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου τῆς Ἐκκλησίας;⁹.. Καιρὸς ὀ-

9.— Ἐνταῦθα κρίνομεν λίαν ἀπαραίτητον νὰ σημειώσωμεν ὀλίγα τινὰ περὶ τῆς συγχρόνου προβληματολογίας τῆς «Θεολογίας τῶν δικαιοδοσιῶν» ἐν τῇ Διασπορᾷ, κατόπιν τοῦ καθημερινῶς ἀξαναγομένου ἀνταγωνισμοῦ μεταξὺ τῶν Ὀρθόδοξων Ἐκκλησιῶν. Κατ' ἀρχήν, ἡ ὑπαρξίς πολλῶν ὀρθόδοξων ἐπισκόπων ἢ Συνόδων ἐν τῇ αὐτῇ πόλει ἢ ἐπαρχίᾳ ἀποτελεῖ ξένον τι διὰ τὴν Ὀρθόδοξον ἐκκλησιολογίαν, ὃ δὲ «ὐφιστάμενος ἐν Β. Ἀμερικῇ πλουραλισμὸς τῶν δικαιοδοσιῶν τῆς Ὀρθόδοξου Ἐκκλησίας ἐδημιουργήθη ἐξ αἰτίας τῆς ἀναστατώσεως τὴν ὁποίαν προεκάλεσεν ἡ ἐν Ρωσίᾳ ἐπανάστασις τοῦ 1917...» καίτοι καὶ πρὸ αὐτῆς εἶχεν ἐμφανισθῆ ἡ ἀθρόα μετακίνησις ὀρθόδοξων πιστῶν εἰς Ἀμερικὴν καὶ Εὐρώπην.

«Τοῦτο ἀποτελεῖ φαινόμενον νέον ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς ὀρθόδοξου Ἐκκλησίας καὶ νέαν μορφήν Διασπορᾶς, κατάστασιν ἔκτακτον καὶ ἔκρυθμον... ὡς ἐπιτρέπουσαν συνῦπαρξιν πολλῶν μητροπολιτῶν ἐντὸς τῶν αὐτῶν ὀρίων καὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς ἴσως τίτλοις, ἐξασκούντων ἐκκλησιαστικὴν δικαιοδοσίαν ἐπὶ εἰδικῶν φυλῶν, ἐπὶ ἀνατροπῇ ρητῶν κανονικῶν διατάξεων...». Διὰ τοῦτο ἀκριβῶς καὶ παρεπέμφθη πρὸ πολλῶν ἤδη δεκαετιῶν ἡ λύσις του εἰς τὴν μέλλουσαν νὰ συνέλθῃ πανορθόδοξον Σύνοδον. Τὴν ἀνωτέρω θέσιν ὑπεστήριζον μετὰ περισσῆς ἐντάσεως, πρὸ δεκαετιῶν ἤδη, καὶ οἱ σημερινοὶ θεωρητικοὶ καὶ ὑπερασπισταὶ τοῦ ἀντικανονικοῦ αὐτοκεφάλου τῆς Metropolia. «Αἱ μητέρες ἐκκλησίαι, ἔγραφεν ὁ π. J. Meyendorff, τῶν διαφόρων ἐθνικῶν δμάδων, θὰ ἠδύνατο εὐκόλως νὰ ἀσφαλίσουν τὸ μέλλον διὰ τῆς δημιουργίας, κ α τ ὀ π ι ν κ ο ι ν ῆ ς σ υ μ φ ω ν ί α ς, μιᾶς αὐτοκεφάλου Ὀρθόδοξου Ἐκκλησίας εἰς τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας». Κατὰ δὲ τὸν A. Schmemann «πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ὀρθότητος τῆς ἀπόψεως, ὅτι ἐν τῇ διασπορᾷ ἡ ἀπαραίτητος τοπικὴ ἐνότης πραγματοποιεῖται διὰ μέσου τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, ὡς πρώτου ἐπισκόπου ἐν τῇ Ὀρθόδοξῳ Ἐκ-

μως νὰ γνωρίσωμεν λεπτομερέστερον καὶ τὸ λοιπὸν περιεχόμενον τῆς λίαν θλιβερᾶς ἐπιστολῆς σας.

«Γνωρίζετε καλῶς Σεβασμιώτατοι — γράφετε — ὅτι ἐπιπροσθέτως πρὸς τοὺς 11 τιτουλαρίους ἐπισκόπους ὑπὸ τὸν ἀποστάτην ἀρχιεπίσκοπον Ἰάκωβον ὑπάρχουν καὶ ὀκτὼ ἀνεξάρτητοι, αὐτοαποκαλούμενοι ἐπίσκοποι, παλαιοημερολογῖται καὶ νεοημερολογῖται καὶ οἰουδήποτε ἐλυθυμεῖ τις ρυθμοῦ, περιπλανώμενοι εἰς αὐτὸ τὸ ἡμισφαίριον, χωρὶς οὐδὲ εἰς ἕξ αὐτῶν νὰ εἶναι κανονικὸς κατὰ

κλησίᾳ, δὲν ἀπαιτεῖται οὔτε κανονικὴ ἐρμηνεία οὔτε καὶ ἱστορικὴ περιπτωσιολογία. Καὶ ἂν ἀκόμη δὲν ὑπῆρχε ὁ 28ος καὶ ἄλλοι προγενέστεροι κανόνες, ἀπλῶς τὸ γεγονός, ὅτι ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης εἶναι ὁ πρῶτος ἐπίσκοπος, παρέχει ὅλην τὴν βᾶσιν, ὅπως αὐτὸς καὶ οὐχὶ ἄλλος, ἀναδεχθῆ τὴν μέριμναν περὶ τῶν νέων ἐκκλησιαστικῶν ὀργανώσεων, μὴ κεκτημένων εἰσέτι τὴν ἡλικίαν δι' «αὐτοκέφαλον». . . Μόνον διὰ τοῦ τρόπου τούτου διευθετοῦνται καὶ ἐπιλύονται ἀρμονικῶς τὰ τρία καίρια θέματα, τὰ ὁποῖα ἐμφανίζει τὸ σπουδαιότατον φαινόμενον καὶ πρόβλημα τῆς Διασπορᾶς, ἥτοι α) τὸ δογματικὸν περὶ τῆς ἐννοίας τῆς τοπικῆς ἀρχῆς ἐν ὀργανώσει τῆς Ἐκκλησίας, β) τὸ κανονικὸν περὶ δικαιοδοσίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ἐπὶ τῶν ὀρθοδόξων, τῶν διαβιούντων ἔξω τῶν ὀρίων τῶν ὑφισταμένων κατὰ τόπους ἐκκλησιῶν, καὶ γ) τὸ λεγόμενον ψυχολογικὸν περὶ ἐκκλησιαστικῆς ἐνότητος».

Σήμερον ὅμως, ὑπηρετοῦντες οἱ ἀνωτέρω θεολόγοι τὰ σχέδια τῆς Μετροπόλια, εὐρίσκονται ἀντίπαλοι τῆς ἐν προκειμένῳ κανονικῆς θέσεως καὶ τῶν ἰδίων αὐτῶν λόγων, ὡς καὶ ὁ γνωστὸς ἡμῖν καθηγούμενος τῆς Βοστώνης. . .

Διὰ τοῦτο ἀκριβῶς καὶ κανονικὴ λύσις τοῦ ἀνωτέρω προβλήματος τῆς Διασπορᾶς μόνον ἐν πανορθόδοξῳ Συνόδῳ δύναται νὰ ἐπιτευχθῆ, ἐννοεῖται μακρὰν τῶν κρατικῶν παρεμβολῶν καὶ τῆς Οἰκουμενιστικῆς πολιτικῆς. . . Συνεπῶς γέ νυν, οὔτε ὁ Μητροπολίτης Φιλάρετος φέρει εὐθύνην διὰ τὴν δημιουργίαν τοῦ ἀνωτέρω Pluralismus τῶν δικαιοδοσιῶν, οὔτε ἡ ἑλληνικὴ Ἀρχ-πῆ, οὔτε ἑτέρα τις δικαιοδοσία ἢ ὁποῖα δὲν θὰ ἐπεθύμει νὰ διεκδικήσῃ δι' ἑαυτὴν τὸ μονοπώλιον τῆς κανονικότητος ἔναντι τῶν ἄλλων ἐκκλησιῶν, ὡς ἐπαναστατικῶν καὶ οὐχὶ κανονικῶν Δικαίῳ ἠθέλησε νὰ ἐπιτύχῃ ἐσχάτως ἡ Ἀμερικανικὴ Metropolia καὶ ὡς δυστυχῶς πειρᾶται, ἔξ ἀντιδράσεως ἀσφαλῶς, νὰ ἐμφανίσῃ σήμερον τὴν Ρ. Διασπορὸν ὁ π. Παντελεήμων.

τὴν χειροτονίαν τοῦ ἢ τὴν παροῦσαν ἐκκλησιαστικὴν τοῦ κατάστασιν Ὁ Θεὸς νὰ μᾶς λυτρώσῃ ἀπὸ τοιούτους ἐπισκόπους. Μὴ ἐπιτρέψῃτε, ὅθεν, Σεβασμιώτατοι, νὰ ἐγερθῇ τοιοῦτος πειρασμὸς ἐν μέσῳ ἡμῶν».

Ἐὰν δὲ ληφθῇ ὑπ' ὅψιν ὅτι μεταξὺ τῶν ἀνωτέρω ὀκτώ «περιπλανωμένων» ἐπισκόπων συμπεριλαμβάνετε καὶ τοὺς Ἀστορίας Πέτρον καὶ Καναδᾶ Ἀκάκιον, ἐξάρχους τῆς Ἱ. Συνόδου τῶν Παλαιοημερολογιτῶν Ἑλλάδος διὰ τοὺς Ἑλληνας συναδέλφους τῶν τῆς Ἀμερικῆς, τίς δὲν διαβλέπει τὸν μύχιον καὶ τελικὸν σκοπὸν τῆς ἀνωτέρω ἐπιστολῆς σας, τὴν ἐξορθήνωσιν ἤτοι τῶν δύο ἀνωτέρω ἐπισκόπων, διὰ ρημάτων ψεύδους καὶ διαβολῆς, προκειμένου νὰ παύσῃ ὑφισταμένη ἡ ἐξαρχία των; Καὶ συνεχίζετε:

«Χαίρομεν διότι ὑφίστανται εἰς τὴν Ἑλλάδα γνήσιοι ὀρθόδοξοι Χριστιανοί, ἀκολουθοῦντες τὸ λειτουργικὸν (SIC) ἡμερολόγιον τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας μας καὶ εὐχόμεθα αὐτοῖς εἰρήνην καὶ ἐνότητα. Ὅθεν, ἂν παρουσιασθῇ ἀνάγκη τίς δι' αὐτοὺς νὰ ἐπισκεφθοῦν ἡμᾶς ἐνταῦθα, εἰς τὸ ἡμισφαίριον τοῦτο, μετὰ χαρᾶς θὰ τοὺς ὑποδεχθῶμεν προσφέροντες φιλοξενίαν καὶ βοήθειαν διὰ παντὸς μέσου πὺρ διαθέτομεν, ὡς ἐπράξαμεν καὶ εἰς τὸ παρελθόν, ἐφ' ὅσον θὰ σεβασθοῦν τὴν παροῦσαν ἐκκλησιαστικὴν μας τάξιν καὶ ζωὴν, ὡς ἔχει ὀργανωθῆ καὶ ποιμαίνεται ὑπὸ τῆς Συνόδου τῶν ἐπισκόπων τῆς Ρ. Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Διασποράς. Ἀλλά, ἐὰν ἔλθουν ἄνευ ἐκζητήσεως κανονικῆς ἀδείας, μὲ σκοπὸν νὰ διαιρέσουν καὶ ἀναστατώσουν τὴν εἰρηνικὴν ἐκκλησιαστικὴν ζωὴν μας, τότε οὔτε μετὰ χαρᾶς θὰ τοὺς ἴδωμεν, οὔτε θὰ τοὺς δεχθῶμεν. Ἐφ' ὅσον ὁμοως σέβονται τὴν κανονικὴν ἡμῶν τάξιν καὶ ἐπιθυμοῦν νὰ βοηθήσουν ἡμᾶς εἰς τὴν πνευματικὴν μας ζωὴν ὑπὸ τὴν Σύνοδον, τοὺς σεβόμεθα καὶ χαίρομεν ἐπὶ τῇ ἀφίξει των ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου.

»Ἐν περιπτώσει ὁμοως μὴ σεβασμοῦ τῆς κανονικῆς ἡμῶν τάξεως ὑπὸ τὴν Σύνοδον, ἔλθουν οὔτοι ἐν ὀνόματι τοῦ μικροπρεποῦς ἐθνικισμοῦ νὰ διαρρήξουν τὴν εἰρηνικὴν ἐκκλησιαστικὴν ζωὴν μας, οὔτε τοὺς σεβόμεθα οὔτε εἰς κοινωνίαν τοὺς δεχόμεθα. Μιὰ ἀντικανονικὴ πρᾶξις ἐναντίον μιᾶς τῶν ἐπισκοπῶν μας, ὡς π.χ. εἰς τὴν Καναδικὴν ἐπισκοπὴν, θεωρεῖται ἀπὸ ἡμᾶς ὡς τοιαύτη ἐναντίον ὅλων τῶν ἡμετέρων ἐπισκοπῶν μας».

Ὅταν ἐγράφατε τὰς ἀνωτέρω γραμμὰς, πανοσιολογιώτατε, ἐνεθυμήθητε, ἄρα γε, ὅτι μόλις πρὸ ὀλίγων μηνῶν εἴχετε τοσοῦτον βαναύσως καὶ ἀντικανονικῶς διαταράξει ὑμεῖς ἀλλὰ καὶ ἡ Σύνοδος

σας τὴν ἐκκλησιαστικὴν ζωὴν ΓΟΧ Ἑλλάδος, διὰ τῶν ἀνεπιτρέπτων παρεμβολῶν σας εἰς τὰ ἐσωτερικὰ μιᾶς θεωρουμένης «ἀδελφῆς» καὶ κοινωνικῆς πρὸς ὑμᾶς Ἐκκλησίας;...

Τίνοι δικαίωματι δὲ πάλιν ἀπ α ι τ ε ἰ τ ε ἀπὸ τοὺς ἐπισκόπους μιᾶς «ἀδελφῆς» Ἐκκλησίας νὰ ζητοῦν ἄδειαν προκειμένου νὰ ἐπισκεφθοῦν καὶ ποιμάνουν τὸ ἐν Ἀμερικῇ, ποίμνιον πρὸς τὴν ἐνυπάρχουσαν σήμερον ἐκκλησιαστικὴν κατάστασιν ἐν τῇ Διασπορᾷ; Τοῦτο πρέπει νὰ πράττουν καὶ πράττουν¹⁰ οἱ τῆς παρατάξεως τῶν Ματθαϊκῶν κληρικοί, οἱ μηδέποτε ἀποκτήσαντες ἐξαρχίαν, ἀλλὰ καὶ μὴ ἐπιθυμοῦντες τὴν δημιουργίαν της, ὡς ἐδήλωσαν εὐθὺς μετὰ τὴν ἀντικανονικὴν ἀναγνώρισίν των (ΚΕΟ, Ὀκτ. 1971, σ. 18).

Ἐὰν πάλιν τὰς ἀνωτέρω ἰδιωτικὰς γνώμας σας ἐκφράζετε συμφωνούσης καὶ τῆς Ρ. Συνόδου, πολὺ θὰ ἐπιθυμούσαμεν νὰ τὸ γνωρίσωμεν ἐκ τῆς ἰδίας. Ἀναφορικῶς δὲ πρὸς «τὴν ἀντικανονικὴν πρᾶξιν» τὴν διαπραχθεῖσαν εἰς τὴν Καναδικὴν ἐπισκοπὴν σας, ἔχομεν νὰ σημειώσωμεν τὰ ἀκόλουθα:

Κατ' ἀρχὴν παρετηρήσαμεν, ὅτι ἡ σχετικὴ πρότασίς σας περὶ τῆς ἀνωτέρω ἀντικανονικότητος εὐρίσκεται καὶ εἰς τὴν μετὰ 18 ἡμέρας κυκλοφορήσασαν ἐπιστολὴν τοῦ Σεβ. Σικάγου κ. Σεραμεῖμ, πρὸς τὸν ἀρχιεπίσκοπον κ. Αὐξέντιον, ἥτις, καθ' ἡμᾶς, κακῶς¹¹ καὶ

10.— Ὅρα τὸ νέον περιοδικὸν τοῦ σεβ. Κορινθίας κ. Καλλίστου «ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΤΑΞΙΑΡΧΑΙ» (τεῦχος πρῶτον, Ἰαν. 1973) ἔνθα ἐν σελίδι 3 διαφημίζεται διὰ καταλλήλων φωτογραφιῶν ἢ συλλειτουργία καὶ κοινωνία τούτου μετὰ τῆς Ρ. Συνόδου «τῇ ἀδείᾳ τῆς ἀδελφῆς ὁμοδόξου Ρ. Ἐκκλησίας...». Ἐὰν δὲ σκεφθῆ τις ὅτι τὰ ἀνωτέρω λαμβάνουν χώραν κατ' Ὀκτώβριον τοῦ 1972, ὑπαρχούσης ἤτοι τῆς διαστάσεως τῶν δύο περισσότερον, τὴν Ρ. Σύνοδον ἢ τὸν θρασυθέντα νῦν σφόδρα ἀντικανονικὸν καρπὸν της, τὴν Ματθαϊκὴν δηλονότι παράταξιν;.. Σημειωτέον ὅτι εἰς ἀπάσας τὰς δημοσίας καὶ ἰδιωτικὰς ἐμφανίσεις τοῦ ἀνωτέρω κ. Καλλίστου, ὡς ἀναφέρει τὸ περιοδικὸν «μόνιμος συνοδὸς καὶ διερμηνεύς» του ἐτύγχανε ὁ π. Παντελεήμων. Τὰ συμπεράσματα ὡς εὐκόλως ἐννοούμενα παραλείπονται...

11.— Γράφομεν «κακῶς» καθότι οὔσα προσωπικὴ ἀλληλογραφία καὶ δὴ μετὰ τοῦ ἀρχ-που κ. Αὐξεντίου, δὲν ὑπῆρχεν ο ὑ δ ε ἰ ς λ ό γ ο ς νὰ κοινοποιηθῆ εἰς τὰς ἑλληνορθόδοξους κοινότητας τῆς Ἀμερικῆς. Αἱ ἄχρι τοῦδε ἐνέργειαι τοῦ πανοσιολογιωτάτου μᾶς ἀναγκάζουν

ἀντικανονικῶς ἐκοινοποιήθη εἰς ἀπάσας τὰς Ἑλληνορθόδοξους ἐνορίας τῆς Διασπορᾶς. Παραθέτομεν τὸ σχετικὸν κείμενον. «Γνωρίζετε, ἀδελφέ, ὅτι μία ἀντικανονικὴ πράξις ἐναντίον μιᾶς τῶν ἡμετέρων ἐπισκοπῶν θεωρεῖται τοιαύτη ὑπὸ πασῶν τῶν ἡμετέρων ἐπισκοπῶν...». Τίς ἀμφιβάλλει ὅτι ὁ συγγραφεὺς τῆς πρώτης ἐγένετο καὶ ὁ ὑφηγητὴς ἢ μᾶλλον ὁ αὐθαίρετος διασκευαστὴς τοῦ κειμένου τῆς δευτέρας; Ἀνεξαρτήτως ὅμως τοῦ ἀνωτέρω γεγονότος καὶ τῶν ὄσων σχετικῶς γράφομεν ἐν τῇ σημειώσει 12, πῶς εἶναι δυνατὸν ἢ ἀνωτέρω πράξις νὰ ἐκφράζη τὴν ἐν προκειμένῳ Κανονικὴν πραγματικότητα;

Γνωρίζομεν, βεβαίως, ὅτι ἡ Ρ. Σύνοδος ἀντέδρασεν καὶ δὲν παραδέχεται ἄχρι τῆς σήμερον ὡς Κανονικὸν ἐπίσκοπον τὸν Σεβ. κ. Ἀκάκιον διὰ τοὺς Ἑλληνας τοῦ Καναδά, μὲ μοναδικὴν δικαιολογίαν τῆς ἀνωτέρω διαγωγῆς της τὸ γεγονός, ὅτι ὁ ἐν λόγῳ ἐπίσκοπος εἶχε χειροτονηθῆ πρεσβύτερος ὑπὸ τοῦ Ρώσου ἐπισκόπου Λεοντίου! Δεδομένου ὅμως ὅτι οὔτε ὁ ἱερὸς Ναός, εἰς τὸν ὁποῖον

νὰ πιστεῦσωμεν ὅτι πρόκειται καὶ πάλιν περὶ ἰδικῆς του εἰσηγήσεως, δεδομένου ὅτι διὰ τῆς ἀνωτέρω κοινοποιήσεως ἐπετυγχάνοντο δύο τινά:

α) Παρείχετο εἰς τοὺς Ματθαϊκοὺς ἢ δυνατότης νὰ τὴν ἀποκτήσουν ἄνευ... παρεξηγήσεων — ἐφ' ὅσον δὲν ἐκυκλοφόρησεν εἰς ἓν καὶ μοναδικὸν ἀντίτυπον —, ἐν συνεχείᾳ δὲ νὰ τὴν ἐκμεταλλευθοῦν ἀσυστόλως, ὡς ἔπραξαν καὶ μὲ τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Θεοφίλου, πρὸς «ταπεινώσιν» μὲ τῶν Χρυσοστομικῶν, ἔξαρσιν δὲ ἰδικῆν των, ὅπερ καὶ ἔσπευσαν ὄντως νὰ πράξουν ἅμα τῇ παραλαβῇ της, πολυγραφήσαντες ταύτην καὶ κοινοποιήσαντες ἀπανταχοῦ! Σημειωτέον ὅτι τελικῶς ἐνεφανίσθη ἐν φωτοτυπία καὶ εἰς τὴν ποιμαντορικὴν ἐγκύκλιον τοῦ «ἀρχ-που» των κ. Ἀνδρέου τῆς 20ῆς Δεκ. 1972.

β) Διὰ τῆς ἀνωτέρω κοινοποιήσεως ἐπληροφοροῦντο ἅπασαι προσέτι αἱ ἑλληνορθόδοξοι κοινότητες τῆς Ρ. Διασπορᾶς ἐν Ἀμερικῇ καὶ Εὐρώπῃ, ὅτι οἱ Ματθαϊκοὶ τυγχάνουν... **σ υ γ ε π έ σ τ ε ρ ο ι κ α ἰ κ α ν ο ν ι κ ὴ τ ε ρ ο ι** τῶν Χρυσοστομικῶν (!), διὸ καὶ ἡ Ρ. Σύνοδος ἐπιβεβαίωσε τὰς ἀνωτέρω ἀρετάς των κοινωγεῖ ἐλευθέρως μετ' αὐτῶν, πράγμα ὅπερ ἀρνεῖται νὰ πράξη προκειμένου καὶ περὶ τῶν Χρυσοστομικῶν!.. Ποῖος ὠφελεῖται ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐνεργειῶν εἶναι περιττὸν καὶ νὰ ὑπομνησθῇ κἄν...

ἐχειροτονήθη, οὔτε τὸ ποίμνιον, τὸ ὁποῖον καὶ θὰ ἐποίμαινεν, ὑπήγοντο εἰς τὴν Ρ. Σύνοδον, τίς δὲν διακρίνει τὴν μὴ ὑποχρέωσιν ὑπαγωγῆς τοῦ χειροτονηθέντος ὑπὸ τὴν ἀνωτέρω ἐκκλησιαστικὴν ἀρχήν;

Διότι, ἐὰν ὁ σκοπὸς τῆς χειροτονίας του ἀπέβλεπεν εἰς κάτι παρόμοιον, ΔΙΑΤΙ ἐπὶ τόσα ἔτη (τούλάχιστον δεκαετία) ἐνεργῶν τὰ τῆς ἱερωσύνης του ἐν τῇ ἀνωτέρω πόλει τοῦ Μόντρεαλ καὶ μὴ ὑπαγόμενος εἰς τὸν Σεβ. κ. Βιτάλιον δὲν προεκάλεσεν τὰς διαμαρτυρίας καὶ τὰς σχετικὰς κυρώσεις του;! Ἐὰν ὄντως τὰ πράγματα εἶχον ὡς τὰ ἐμφανίζει σήμερον, ἔπρεπε πρὸ πολλῶν ἐτῶν νὰ εἶχε καθαιρεθῆ ὁ ἀπειθῆς οὔτος πρεσβύτερος... Διὰ τὸ ὅμως δὲν συνέβη τοῦτο, ἀλλὰ τὸναντίον, μέχρι τῶν παραμονῶν τῆς εἰς ἐπίσκοπον χειροτονίας του, αἱ σχέσεις των ἦσαν λίσαν κανονικαὶ καὶ φιλικώταται; Διὰ τὴν νὰ κινηθῆ αὐτὸς καὶ ἡ Ρ. Σύνοδος κατ' αὐτοῦ ΕΥΘΥΣ ΑΜΑ τῇ προαγωγῇ του;!... Ἡ ἀνωτέρω των διαγωγῆ δὲν ὀδηγεῖ καὶ ἄκοντά τινα νὰ σκεφθῆ ὅτι ἡ ἀντίδρασις των αὐτῆ μοναδικὸν σκοπὸν ἔχει νὰ παραμείνη ὁ μόνον ἀνθενωτικὸς ἐπίσκοπος ἐν αὐτῇ; Ἡ μήπως καὶ σεῖς, πανοσιολογιώτατε, δὲν φρικιάτε, κυριολεκτικῶς, ἐπὶ τῇ σκέψει καὶ μόνον παρουσίας Ἑλληνο ἀνθενωτικοῦ ἱεράρχου ἐν Ἀμερικῇ, ὡς σαφῶς ἀπεδείχθη τοῦτο ἐκ τῆς περιπτώσεως τοῦ Σεβ. Ἀστορίου κ. Πέτρου; Ἀληθῶς ἀδυνατοῦμεν νὰ συλλάβωμεν πλήρως, π. Παντελεῆμον, ὁποῖαν θέσιν θὰ λάβητε εἰς περίπτωσιν ἐμφανίσεως ἐπισκόπου τινος τῆς ἐλληνικῆς ἀρχιεπισκοπῆς ὡς ἀνθενωτικοῦ, κατόπιν ἀποκηρύξεως τοῦ ἀποστάτου Ἰακώβου· πολὺ φοβούμεθα ὅτι αὐτομάτως θὰ δημιουργηθῆ πρόβλημα κανονικότητος καὶ δι' αὐτόν!...

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω, διὰ μίαν ἀκόμη φοράν σημειοῦμεν, ὅτι ἡ παρουσία τῆς Ἑλληνικῆς ἐξαρχίας ΓΟΧ ἐν Ἀμερικῇ, ἐν τῷ προσώπῳ τῶν ἐπισκόπων Πέτρου καὶ Ἀκακίου, εἶναι κανονικώτατη, οὐδόπως προσβάλλουσα ἢ παρακλύουσα τὰς ποικίλας δραστηριότητας τῆς Ρ. Διασπορᾶς. Διὰ τοῦτο ἀκριβῶς, φρονοῦμεν ὅτι πᾶσα συνέχισις τῆς ἀνωτέρω διενέξεως τελικῶς θὰ μειώσῃ ἠθικῶς τὴν προϊσταμένην σας Ἐκκλ. Ἀρχὴν ἔναντι τῶν ΓΟΧ Ἑλλάδος, οἱ ὁποῖοι ἐπιθυμοῦν νὰ ἀναμνησκωνται μετὰ σεβασμοῦ καὶ εὐγνωμοσύνης τοῦ γεγονότος τῶν παρελθουσῶν χειροτονιῶν τῶν ἐπισκόπων των ὑπ' αὐτῆς. Ὑπεράνω ὅμως πάντων τῶν λοιπῶν, οἱ ἀνωτέρω πιστοί, ἐπιθυμοῦν νὰ μὴ λησμονοῦν τὴν ἐφαρμογὴν τῆς

συνεπείας καὶ δικαιοσύνης εἰς ἀπάσας τὰς ἐνεργείας των, φοβούμενοι τὴν παράβασιν τῆς θείας παραγγελίας τοῦ ἀδελφοθέου: «εἰ δὲ προσωποληπτεῖτε, ἁμαρτίαν ἐργάζεσθε, ἐλεγχόμενοι ὑπὸ τοῦ νόμου ὡς παραβάται».

5) Τῆς ἀνωτέρω ὅμως «μικροπρεποῦς», ἀνθελληνικῆς καὶ σφόδρα φιλωρωσικῆς τακτικῆς σας ἐγενόμην καὶ ἐγὼ αὐτήκοος μάρτυς κατὰ τὸ κήρυγμά σας τῆς 9ης Αὐγούστου 1971, ἐν τῇ αἴθουσῃ τοῦ ρωσικοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τῶν «Ἁγίων Πατέρων» (524 W, 153Str) τῆς Ν. Ὑόρκης, ὅτε καὶ προσετρέψατε τὸ κ α θ α ρ ῶ ς ἑλληνικὸν ἐκκλησίασμά σας, ὅπως ἐπὶ τρεῖς συνεχεῖς Κυριακὰς λειτουργηθῆ εἰς Ρωσικοὺς ἱεροὺς Ναοὺς, μέχρι νὰ ἐπανέλθετε πρὸς Θ. Λειτουργίαν.

Καὶ τὸ πρᾶγμα τοῦτο δὲν θὰ παρουσίαζεν οὐδὲν τὸ μεμπτόν, ἐὰν δὲν εὐρίσκετο ἐγγύς σου ἑλληνικὸς ὀρθόδοξος ἱερὸς Ναὸς μὲ ἀ ν θ ε ν ω τ ι κ ὸ ν ἱερέα. Δεδομένου ὅμως, ὅτι ὀλίγα χιλιόμετρα μακρύτερον ὑφίστατο ὁ ἱερὸς Ναὸς τῆς Ἁγίας Μαρκέλλης, μὲ Ἑλληνα ἐπίσκοπον καὶ ἱερέα, ἀμφοτέρους παλαιοημερολογίτας, ποῖα ἢ δ ι κ α ι ο λ ο γ ί α σας διὰ τὴν ἀνωτέρω προτροπὴν, λαμβανομένου μάλιστα ὑπ' ὄψιν ὅτι ὁ ἀνωτέρω ἐπίσκοπος θεωρεῖται κοινωνικὸς ὑπὸ τῆς Ρ. Συνόδου, ἀσκέτως ἂν ἀποφεύγουν τὴν κοινωνίαν του ἐπισήμως, προκειμένου νὰ εὐχαριστήσουν ὑμᾶς, τὸν ἑ κ σ υ σ τ ῆ μ α τ ο ς κατήγορόν του;...

6) Δημιουργηθείσης ταραχῆς εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἀπλῶν πιστῶν τῶν Χρυσοστομικῶν, κατόπιν τῆς κακοπίστου δημοσιεύσεως ὑπὸ τοῦ στενοῦ συνεργάτου σας π. Εὐγενίου τῆς γνωστῆς ἐπιστολῆς τοῦ ἐπισκόπου Θεοφίλου (Δ', σ. 1 ἐξ) (ἐρωτῶμεν: ποῖος τοῦ τὴν προσέφερεν;), ὁ ἐπίσκοπος Σικάγου Σεραφὶμ ἀναγκάζεται νὰ συντάξῃ προσωπικὴν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον κ. Αὐξέντιον, προκειμένου νὰ διαβεβαιώσῃ τοῦτον περὶ τῆς ψευδεστάτης δηλώσεως τοῦ ἀνωτέρω Θεοφίλου.

Σεῖς ὅμως, ἐκμεταλλευόμενος τὴν εὐκαιρίαν ταύτην, παρεμβάλλετε εἰς τὸν ἀρχικὸν καὶ βραχύτερον τύπον τῆς ἐπιστολῆς του προτάσεις ἰδικὰς σας, διαπνεομένας ἀπὸ τὴν γνωστὴν διάθεσίν σας ἐνισχύσεως τῆς Ματθαϊκῆς παρατάξεως καὶ ἐ ξ ο υ θ ε ν ὠ σ ε ω ς συγχρόνως τῶν Χρυσοστομικῶν! (Ὅρα καὶ 12ην σημείωσιν τοῦ παρόντος).

Οὕτως, ἀφ' ἑνὸς ὁμιλεῖτε περὶ «δημιουργίας κανονικοῦ ζητήματος ὅσον ἀφορᾷ τὴν χειροτονίαν» μετὰ τὴν ἄρνησιν τοῦ Θεοφίλου ὅτι ἔλαβε μέρος εἰς αὐτὴν —ὡς νὰ μὴ ἦτο ἀρκετὴ ἢ ἐσχάτως γενομένη Συνοδικὴ ἀναγνώρισίς της καὶ ἡ διαβεβαίωσις τοῦ ἰδίου τοῦ Σεβ. Σεραφίμι, περὶ τῆς συμπράξεως ΔΥΟ ἐπισκόπων κατ' αὐτὴν— ἀφ' ἑτέρου δέ, τὸ καὶ χειρότερον, διακηρύττετε ξενάκουστά τινα περὶ «ΔΙΚΑΙΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΑΤΘΑΙ·Ι·ΚΗΣ ΠΑΡΑΤΑΞΕΩΣ ΕΚ ΤΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ»!!! Ἴδου ἡ σχετικὴ πρότασις.

«Ὅθεν ὁ μελετῶν τὰ προαναφερθέντα μὲ ἀντικειμενικότητα συμπεραίνει, ὅτι τούλάχιστον, ἡ Ματθαϊκὴ παράταξις τελικῶς δικαιώνεται, ἐφ' ὅσον δὲν ἥλλαξεν τὴν γνώμην τὴν ὁποῖαν διετύπωσεν ἐξ ἀρχῆς...»¹² («Ὑπὸ τὴν γνώμην» ἐνταῦθα ἐννοεῖται τὸ κήρυ-

12.— Καὶ εἶναι γεγονός ὅτι μετ' ὀλίγον, ὁ αὐτὸς Σεβ. κ. Σεραφίμι, ἀπέστειλεν γέαν ἐπιστολὴν, ἐπιθυμῶν νὰ δικαιολογήσῃ τὸ κείμενον τῆς πρώτης, τὸ ὁποῖον ἀσφαλῶς ἐξ ὑστέρου θὰ διεπίστωσεν ὅτι εἶχεν ὑποστῆ ἱκανάς... μεταμορφώσεις ἐκ τῆς ἐπεμβάσεως τοῦ καθηγουμένου τῆς Ἱ. Μονῆς Μεταμορφώσεως... Λέγομεν τοῦτο μετὰ περισσῆς βεβαιότητος, καθόσον τὸ πρωτότυπον τῆς ἐπιστολῆς τυγχάνει ἐλληνιστὶ γεγραμμένον καὶ ἰδιοχείρως ὑπὸ τοῦ Σεβ. ὑπογεγραμμένον, ἐνῶ ὡς γνωστόν, αὐτὸς ἀγνοεῖ οὐ μόνον τὴν ἐλληνικὴν ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν Ἑλλάδι διαδραματισθέντα μεταξὺ τῶν δύο παρατάξεων, παλαιὰ τε καὶ πρόσφατα, πληροφορούμενος ταῦτα, οὐ μόνον αὐτὸς ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἡ Σύνοδος τοῦ «ἐπισήμως» καὶ «αὐθεντικῶς» ὑπὸ τοῦ π. Παντελεήμονος καὶ μόνον, ὡς εἶχομεν τὴν ἀγαθὴν εὐκαιρίαν νὰ διαπιστώσωμεν προσωπικῶς, κατὰ τὴν πρόσφατον εἰς Ἀμερικὴν ἐπίσκεψίν μας.

Εἰς τὴν γέαν τοῦ λοιποῦ ἐπιστολῆν, ἐπιθυμῶν νὰ εἰρηνεύσῃ τὰς δύο ἐριζούσας παρατάξεις (διατὶ οὐχὶ καὶ τὴν ἑαυτοῦ συνείδησιν), καταφεύγει εἰς ἐπιχείρημα ἥκιστα ἀνταποκρινόμενον πρὸς τὸ Κανονικὸν τῆς Ἐκκλησίας Δίκαιον. Γράφει:

«Ἐπομένως ὅταν ὁ εἰς ὄμιλος (παράταξις) ἀρνεῖται τὴν κανονικότητα τοῦ ἄλλου, αὐτόματα ἀρνεῖται τὴν ἰδικὴν του κανονικότητα ἀφοῦ ἐπεκυρώθη ὑπὸ τοῦ ἰδίου σώματος (τῆς Ρ. Διασπορᾶς). Προφανῶς ἡ Ρωσικὴ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἐκτὸς Ρωσίας, ἢ εἶναι Κανονικὴ καὶ ὀρθόδοξος ἢ δὲν εἶναι. Ἐὰν εἶναι, τότε καὶ αἱ δύο Ἱεραρχίαι τῆς γνη-

γμα τῆς ἀπωλείας τῆς Χάριτος ἔνεκα τῆς ἡμερολογιακῆς καινοτομίας).

Ἐν τοιαύτῃ ὁμως περιπτώσει, πανοσιολογιώτατε, εὐρίσκεσθε σεῖς καὶ ἡ Ρ. Διασπορὰ ΣΦΟΔΡΑ ΕΝΟΧΟΙ ΕΝΑΝΤΙ ΤΩΝ ΙΕΡΩΝ ΚΑΝΟΝΩΝ, διότι καίτοι δέχεσθε ὅτι ἀπωλέσθη ἡ χάρις ἐκ τῶν νεοημερολογιτῶν ἐν τούτοις ἐπικοινωνεῖτε μετ' αὐτῶν μέχρι τοῦ 1966 συλλειτουργοῦντες καὶ συμπανηγυρίζοντες!..

Συνεπῶς, ἐὰν ἀληθεύῃ τὸ κήρυγμα τῆς Ματθαϊκῆς παρατάξεως —ἐξ οὗ καὶ ἡ δικαίωσίς της— πρέπει νὰ πορευθῆτε ἄνευ

σίας ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἔγκυροι· ἐὰν ὄχι, τότε οὐδεμία ἐξ αὐτῶν εἶναι ἔγκυρος»!

Θὰ μᾶς ἐπιτρέψῃ ὁμως ὁ Σεβ. νὰ διαφωνήσωμεν μὲ τὰ ἀνωτέρω ριζικῶς. Τὴν πρώτην παράταξιν, τὴν τῶν Χρυσοστομικῶν, ἀποτελοῦσαν καρπὸν τῆς αὐτοῦ Σεβασμιότητος καὶ τοῦ κυροῦ Λεοντίου ἡ Ρ. Σύνοδος ὕ π ο χ ρ ε ο ὕ τ ο ἐκ τῶν πραγμάτων καὶ τῶν Ἱ. Κανόνων νὰ ἀναγνωρίσῃ, ὡς ἔπραξε καὶ διὰ τοὺς δύο ἀνωτέρω ἐπισκόπους της, τῶν ὁποίων συνεχώρησε τὴν ἀντικανονικὴν ἐνέργειαν τῆς ἄνευ ἀδείας της χειροτονίας ἐπισκόπων διὰ τὴν ἐκκλησίαν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος.

Προκειμένου ὁμως περὶ τῆς ἀναγνωρίσεως τῶν Ματθαϊκῶν τὰ πράγματα διαφέρουν σφόδρα. Κατὰ τὴν ἱερὰν Παράδοσιν καὶ πρᾶξιν τῆς Ἐκκλησίας, οὐ μόνον ἴδεν ἔπρεπε νὰ ἀναγνωρισθοῦν αὐτοί, ἄνευ τῆς σ υ μ φ ῶ ν ο υ γνώμης τῶν Χρυσοστομικῶν ἐκ τῶν ὁποίων καὶ ἀπεκόπησαν, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐκτέλεσις τῆς οἰασδῆποτε ἀποφάσεως ἀναγνωρίσεως των ἔπρεπε νὰ ἀνατεθῆ ε ἰ δ ι κ ῶ ς κ α ἰ μ ὀ ν ο ν ε ἰ ς α ὕ τ ο ὄ ς, κατὰ τὰ ὑπάρχοντα σχετικὰ παραδείγματα ἐκ τῆς Α' ἡδὴ Οἰκουμενικῆς Συνόδου (ὄρα Β.Ε.Π. τόμος 31, σελ. 97 καὶ 181, Μ.Ρ.Γ. τόμος 25, σελ. 356).

Ἐν συνεχείᾳ δέον νὰ τονισθῇ ἱκανῶς, ὅτι ἡ ἀνωτέρω παράταξις τῶν Χρυσοστομικῶν θεωροῦσα τὴν Ρ. Διασπορὰν «ἀδελφὴν» ἐν Χριστῷ Ἐκκλησίαν, προϋποτίθεται ὅτι δὲν πιστεύει ἐαυτὴν ὡς ὑποτελῆ τινα ἑξαρχίαν τῆς ἀνωτέρω Συνόδου ἐν Ἑλλάδι, ὥστε νὰ ἀποδέχεται ἀσυζητητὴ ἀπάσας τὰς ἐνεργείας αὐτῆς ὡς καλὰς καὶ ἐπιβεβλημένας... Μία τοιαύτη ἀπαίτησις ἐκ μέρους τῆς Ρ. Συνόδου θὰ ἐσήμαινε τὸ ὀλιγώτερον καλλιέργειαν τῆς Ὄρθοδόξου Ἀλαθῆτου καὶ Πρωτείου ἐν μέσῳ εἰκοστῷ αἰῶνι!..

Συνεπῶς οὐσα ὀρθόδοξος ἡ Ρ. Διασπορὰ καὶ κανονικὴ ἐν τῷ σχε-

ἀργοπορίας ΟΜΟΥ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ἐν μετανοίᾳ πρὸς αὐτήν, ἵνα κατόπιν σχετικῆς ὁμολογίας πίστεως μετὰ χειροθεσίας, ἐπανεέλθητε ἀμφότεροι εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς εὐταξίας καὶ κανονικότητος!..

Ἡμεῖς ὅμως εἶδομεν, ὅπως ἀντιθέτως, ὅτι ἡ Ρ. Διασπορὰ ἐχειροθέτησαν τοὺς «δικαιωθέντας» Ματθαϊκοὺς, καὶ οὐκ αὐτοὶ τὴν Διασποράν, καὶ συνελπῶς τὸ κήρυγμά σας εἶναι ΝΟΘΟΝ, οὐδόλως πιστευόμενον ὑπὸ τῆς Ρ. Συνόδου ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ὑμᾶς ἀκόμη τὸν ἴδιον!.. Διὰ τί λέγομεν τοῦτο;

Διότι ἐρχόμενον συχνῶς εἰς τὸ "Ἁγιον" Ὄρος σᾶς βλέπομεν νὰ λειτουργῆτε εἰς Μοναστικὰς ἀδελφότητας κοινωνούσας πλήρως μετὰ μνημονευόντων τὸν Πατριάρχην κληρικῶν ἢ καὶ ἀπλῶς νεοημερολογιτῶν, ὡς ἐπράξατε καὶ τὴν 6ην Δεκεμβρίου τοῦ παρελθόντος ἔτους! Ἐὰν δὲν ὑπάρχη Χάρις εἰς τοὺς νεοημερολογίτας, π ῶ ς ἐλαφρᾶ τῇ συνειδήσει, παραβαίνετε τοὺς ἱεροὺς Κανόνας, οἱ ὅποιοι αὐστηρῶς ἀπαγορεύουν μίαν τοιαύτην κοινωνίαν, ἔμμεσον ἢ πολὺ περισσότερον ἄμμεσον; Πῶς δὲ πάλιν, τὸ καὶ σπουδαιότερον, ἀπὸ τὴν χειροτονίαν σας καὶ μέχρι τοῦ 1966 ΕΙΣΘΕ

τικῶν μέτρῳ τῆς «κανονικότητος» ἀπασῶν τῶν ὀρθοδόξων δικαιοδοσιῶν ἐν τῇ Διασπορᾷ, διὰ τῆς γενομένης ἀναγνωρίσεως τῶν Ματθαϊκῶν, ἐνήργησε πράξις ἀ ν τ ι κ α ν ο γ ι κ ῆ ν, παρέχουσα πλήρως δικαίωμα εἰς τὴν Σύνοδον τῶν Χρυσοστομικῶν ἀπορρίψεώς της.

Κατόπιν τούτων, ἡ Σύνοδος τοῦ κ. Αὐξεντίου «δὲν δέχεται τὰς ἀποφάσεις (τῆς Ρ. Συνόδου), ὅταν εἶναι τῆς ἀρεσκείας της», ὡς ἔγραψεν ὁ Σεβασμιώτατος, ἀλλὰ πάσας καὶ πάντοτε, ἀρκεῖ νὰ εἶναι κ α ν ο γ ι κ α ἰ καὶ ἀδελφικῶν τῶν τρόπῳ ὑφηγοῦμεναι, ἄνευ δηλαδὴ ἐφαρμογῆς ἰσχύος ἢ ὑπεροχῆς, δεδομένου ὅτι κάτι παρόμοιον θὰ κατέστρεφεν εὐθέως καὶ θετικῶς τὴν κανονικὴν ἔννοιαν τοῦ ὅρου τῶν «ἀδελφῶν» Ἐκκλησιῶν.

Τέλος, ἅς μᾶς ἐπιτρέψῃ ὁ Σεβ. νὰ τῷ ὑποβάλλωμεν μίαν ἐρώτησιν· ποίαν ἐκ τῶν δύο ἐπιστολῶν του θεωρεῖ ὡς ἐκφράζουσα πληρέστερον τὸ πιστεύω του, τὴν πρώτην ἢ τὴν δευτέραν, δεδομένου ὅτι τυγχάνει ἔ κ δ η λ ο ς ἢ εἰς αὐτὰς ἐνυπάρχουσα ἀντίφασις καὶ ἐναντιότης...

ΝΕΟΗΜΕΡΟΛΟΓΙΤΗΣ, τουτέστιν ἄνευ Χάριτος καὶ Μυστηρίων;...¹³

13.— Ἐνταῦθα πρέπει γὰρ τονισθῆ ὅλως ἰδιαιτέρως ὅτι εἰς τὸ αὐτὸ ἀδιέξοδον καταγᾶ καὶ εἶ τις ἐκ τῶν Χρυσοστομικῶν ἢ λαϊκῶν, ἤθελε ἀποδεχθῆ τὸ ἀδόκιμον κήρυγμα τοῦ π. Εὐγενίου καὶ τοῦ ἐσχάτως ἀναφανέντος συνοδοιπόρου αὐτοῦ π. Παντελεήμονος. (Πάντως δὲν θὰ ἦτο ἄσχετον καὶ ἄσκοπον γὰρ τονισθῆ καὶ ἐνταῦθα, ὅτι οὐ μικροτέραν σύγχυσιν καὶ βλάβην προσέφερεν εἰς τὴν θεολογίαν τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος τῶν Γ.Ο.Χ. καὶ τὸ γνωστὸν ἔργον τῆς Μαγδαληνῆς Μοναχῆς, μετὰ τὰς ἐπαναλήψεις τῶν ἀτυχῶν διδασκῶν τοῦ παρελθόντος περὶ ἀπωλείας τῆς Χάριτος κ.λ.π.).

Ἡ δικαιολογία τῶν ἀνωτέρω ὅτι ἀληθεύουν εἰς τὸ κήρυγμά των, λόγῳ τῆς ὑπάρξεως τῆς περιωνύμου ἐγκυκλίου τοῦ 1950, οὐδεμίαν παρέχει αὐτοῖς ἐγγύησιν δεδομένου ὅτι καὶ αὐτοὶ οἱ Ματθαϊκοὶ (ὄρα σχετικῶς τό: «Ὁ π. Φλωρίνης ὁ ἀρνητὴς τῆς ὁμολογίας...» σ. 29 καὶ 33), ἀλλὰ καὶ οἱ παρακολουθήσαντες τὰ γεγονότα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης Νεοημερολογίται (ὄρα «Σπίθα» Ἰαν. 1970, σ. 4), ἀπορρίπτουν τὴν περὶ πτωσιν ἀποδοχῆς ὑπὸ τοῦ κυροῦ Χρυσοστόμου τοῦ πνεύματος καὶ γράμματος τῆς ἀνωτέρω ἐγκυκλίου!

Ἄλλὰ καὶ ἂν δεχθῶμεν ὅτι τὸ ἐπίστευεν τὸ κήρυγμα αὐτῆς, ὡς ἰσχυρίζονται τινες, καὶ πάλιν ΟΥΔΕΝ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΤΟΥΤΟ ΔΙ' ΗΜΑΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ, δεδομένου ὅτι αὐτὴ καὶ μόνον ἢ μετὰ ταῦτα πρᾶξις καὶ πορεία τῶν ὁπαδῶν του, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀντιπάλων του Ματθαϊκῶν, ΒΟΑ κυριολεκτικῶς διὰ τὸ ΑΝΤΙΘΕΤΟΝ, κατόπιν μάλιστα τῶν γενομένων χειροτονιῶν τῶν μὲν καὶ χειροθεσιῶν τῶν δέ... .

Γράφοντες τὰ ἀνωτέρω οὐδὲ ὅλως ψέγομεν τὴν δημιουργηθεῖσαν ἀντίδρασιν κατὰ τῆς ἡμερολογιακῆς καινοτομίας, ὡς ἐμφαίνεται τοῦτο σαφῶς καὶ ἐξ ἄλλων δημοσιευμάτων ἡμῶν («Διάλογοι τῆς ἐρήμου», σ. 169 ἐξ., Β' σ. 14., Δ' σ. 9 ἐξ., «Ἀπάντησις πρὸς Ἐκκλ. Ἀγῶνα», σ. 13., ἔνθα καὶ διαγράφονται τὰ «κανονικά» ὄρια καὶ τὸ ἐπιβεβλημένον τῆς ἀνωτέρω ἀντιδράσεως), ἀλλ' ἀντιθέτως ἐπαινοῦμεν καὶ θὰ ἐπαινώμεν ταύτην.

Τὸ γὰρ εἶπουν ὁμῶς καὶ διακηρύξουν ὅποια διεκήρυξαν τινὲς τῶν παλαιοημερολογιτῶν τοῦτο μεταφράζεται, τὸ ὀλιγώτερον, ὡς ὀπερθεσισ τοῦ ἀγῶνος των μετὰ τὸν ἄχρι τῆς σήμερον συνεχιζόμενον πικρότατον καρπὸν τῆς ἰδέας αὐτῶν διαιρέσεως! Διὰ τοῦτο καὶ ἐπι-

μένομεν ἐπ' αὐτοῦ, προκειμένου νὰ γίνῃ ἀντιληπτὸν ὅ,τι ἀντικανονικὸν καὶ ἐσφαλμένον εἰσεχώρησεν εἰς τὴν ὑγιᾶ θεωρίαν τοῦ πεντηκονταετοῦς μετ' ἐμποδίων ἀγῶνος των, καὶ τὸ ὁποῖον ἐὰν τελικῶς ἐπιτευχθῆ, τὰ μέγιστα θὰ ὠφελήσῃ τὴν μ ε λ λ ο ν τ ι κ ῆ ν ἰδίως αὐτοῦ πορείαν τὴν ἐν μέσῳ μὲν γενεᾶς ἀποστάτιδος τελουμένης, πλὴν δυναμένης παρὰ ταῦτα νὰ διακρίνῃ σαφῶς διὰ τοῦ μικροῦ ποιμνίου τῆς ὅ,τι ἐπιπόλαιον καὶ ἀναληθές.

Συνεπῶς, διὰ νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὸ θέμα τῆς ἐγκυκλίου, δι' ἡμᾶς καὶ πάντα ἐπιζητοῦντα εἰλικρινῶς τὴν ἀλήθειαν, δὲν ἔχει σημασίαν τί εἶπεν καὶ τί ἔγραψεν ὁ α' ἢ β' ἡγέτης τοῦ παλαιοημερολογητισμοῦ κατὰ τὴν τεταραγμένην ἐκείνην περίοδον 1935—50, ἀλλὰ τί διδάσκουν διὰ τὸ προκείμενον οἱ ἱεροὶ κανόνες καὶ ἡ σύνολος πρᾶξις τῆς Ἐκκλησίας ἀμφοτέρωθεν συνηγοροῦν ὑπὲρ τῶν θέσεών μας.

Διότι τίς δὲν διαβλέπει, διὰ νὰ σημειώσωμεν ἓνα καὶ μόνον ἐκ τῶν πολλῶν πικρῶν καρπῶν τῆς, ὅτι πᾶσα ἐπικρότησις τῆς ἀδοκίμου διδασχῆς τῆς ἀπωλείας τῆς Χάριτος σημαίνει ταυτοχρόνως καὶ τὴν ΑΝΑΓΚΑΙΑΝ ΔΙΚΑΙΩΣΙΝ ΤΩΝ ΑΝΤΙΚΑΝΟΝΙΚΩΝ ΜΑΤΘΑΙΪΚΩΝ, καθόσον ὁ κυρὸς Ματθαῖος κ α λ ῶ ς ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀπεκήρυξεν τὴν Σύναδον τοῦ ὡς «κακοδόξου» χαρακτηρισθέντος κυροῦ Χρυσοστόμου;!!..

Διὰ τοῦτο καὶ ἐλπίζομεν ὅτι οὐδέποτε θὰ κηρυχθῆ τοιοῦτον τι ὑπὸ τῶν διαδόχων τοῦ π. Φλωρίνης, ἐὰν ὄντως ἐπιθυμοῦν νὰ λέγωνται «Χρυσοστομικοί» καὶ διάδοχοί του! Ἐὰν ὅμως, παρ' ἐλπίδα, ὑπάρξουν τινὲς ἀποδεχόμενοι τὴν ἀνωτέρω διδασχὴν ἐπισήμως καὶ ρητῶς, τότε ΟΥΔΕΜΙΑ ἑτέρα λύσις ὑφίσταται δι' αὐτούς, παρὰ νὰ λάθουν τὴν ἄγουσαν εἰς... Κ ε ρ α τ έ α ν, ὡς ἀπαιτεῖ τὸ πιστεύω των καὶ ἡ συνέπειά!..

Ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἐπιμείνωμεν ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου, διότι διὰ τῆς ἀνωτέρω ἐνεργείας των, ὅσοι ἐκ τῶν Χρυσοστομικῶν ἀποδεχόμενοι τὸ πιστεύω τῶν Ματθαϊκῶν ἐνωθοῦν μετ' αὐτῶν, θὰ δ η μ ι ο υ ρ γ ῆ σ ο υ ν ἓ ν α π ο λ ὺ μ ε γ ᾶ λ ο κ α λ ὸ ν εἰς τὸν ἱερὸν ἀγῶνα Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος! Ποῖον; Θ ᾶ σ υ ν τ ε λ έ σ ο υ ν ἄ π λ ο ὐ σ τ α τ α εἰς τὸ νὰ ἐνωθοῦν ἐπὶ τέλους ἅπαντες οἱ φρονοῦντες καὶ διακηρύττοντες τὴν ἀπώλειαν τῆς Χάριτος ἕνεκα τῆς ἡμερολογιακῆς καινοτομίας εἰς μίαν παράταξιν, ὥστε οἱ διαφωνοῦντες πρὸς αὐτούς νὰ ἀπο-

Πῶς δὲ νὰ ἐξηγήσωμεν τὸ φαινόμενον συλλειτούργων¹⁴ τῆς Ρ. Διασπορᾶς, ἐξικνουμένων μέχρι καὶ αὐτοῦ τοῦ 1972 —κατὰ τὰς βεβαίαις πληροφορίας μας— μετὰ μνημονευόντων τὸν Οἶκ. Πατριάρχην σέρβων κληρικῶν, γεγονόςδς ὅπερ μᾶς ἠνάγκασεν νὰ ἀρνηθῶμεν τὴν λῆψιν χειροτονίας ἀπὸ τὸν ὑμέτερον Πανιερώτατον κ. Φιλάρετον κατὰ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1971, τὴν σπιγμὴν ὅπου οἱ ὑμέτεροι «δικαιωθέντες» Ματθαϊκοὶ ἐχειροθετοῦντο προκειμένου νὰ γίνουν κοινωνικοὶ ὑπὸ τῆς Διασπορᾶς;!.. Π ο ὕ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ κήρυγμά των περὶ ἀπωλείας τῆς Χάριτος μοναδικότητος καὶ γνησιότητός των;! Ἡ μήπως ψευδόμεθα ἰσχυρίζομενοι εἰς τὸν π. Εὐγένιον ὅτι οὐδεμία ἐπίσημος δήλωσις ὑφίσταται ἐκ μέρους τῆς Ρ. Συνόδου εἰς τὴν ὁποίαν ν' ἀναφέρεται ἡ

τελέσου ν τὴν ἑτέραν τοιαύτην μετὸ ὑγι-
ἐς φρόνημα καὶ πιστεύω.

Οὕτω διὰ τῆς ἀνωτέρω διαλογῆς, θὰ δικαιολογηθῆ πλέον οὐ μόνον θεολογικῶς ἀλλὰ καὶ λογικῶς ἡ διαίρεσις τῶν Γ.Ο.Χ., καὶ θὰ παύσῃ νὰ ὑφίσταται τὸ τραγελαφικὸν σημερινὸν σχῆμα διηρημένων παρατάξεων μετὸ αὐτὸ ὅμως φρόνημα καὶ πιστεύω!!!

14.— Διὰ τῆς ἀνωτέρω προτάσεως, καίτοι δὲν θέτομεν εἰς τὴν αὐτὴν μοῖραν τὴν πορείαν τῆς Ρ. Διασπορᾶς μετὰ τῶν λοιπῶν «ὀρθόδοξων» Ἐκκλησιῶν, ἐν τούτοις εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ ἐκφράσωμεν καὶ δημοσίως τὴν δυσαρέσκειάν μας διὰ τὰ συνεχιζόμενα εἰσέτι συλλειτούργα τῆς ἀνωτέρω Συνόδου, ἔστω καὶ ἂν ταῦτα τελῶνται μετὰ πρεσβυτέρων μόνον τῆς Σερβικῆς Ἐκκλησίας.

Καὶ ἂν δὲν δύναται νὰ παροραθῆ τὸ ἰδιάζον τῆς ἐν προκειμένῳ Ἐκκλησίας, πορευομένης διὰ μέσου ποικίλων πειρασμῶν καὶ ἀντιπάλων ἐν τούτοις ταῦτα πάντα οὐδόλως πρέπει νὰ τὴν ἐμποδίζου εἰς τὴν ἀνθεγνωτικὴν τῆς πορείαν καὶ ὁμολογίαν. Γράφομεν τοῦτο διότι: α) Αἱ ἄχρι τοῦδε διακηρύξεις τῆς κατὰ τοῦ Οἰκουμενισμοῦ ἐπιβάλλου καὶ ἀνάλογον στάσιν καὶ διαγωγὴν. (Ἦρα ORTHODOX WORD, Νοεμβρ. 1971, σ. 297) καὶ β) Ἡ ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1970 ἀρξαμένη κανονικὴ κοινωνία τῆς μετὰ τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος ἀπαίτεῖ καὶ σύμφωνον — τοῦλάχιστον ἐν τοῖς καιρίοις — πορείαν πρὸς αὐτὴν, ἄλλως θ' ἀδικῆ μεγάλως τὴν «ἀδελφὴν» ταύτην Ἐκκλησίαν. Αἱ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὅμως ἐπόμεναι παρατηρήσεις μας, δυστυ-

διακοπή τῆς κοινωνίας της μετὰ τῶν νεοημερολογητῶν;..

Καὶ ἐφ' ὅσον τοῦτο ἀ λ η θ ε ύ ε ι, πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ διεκδικῆτε μετὰ τοσαύτης τόλμης δικαιώματα ποιμαντορίας κ α ἰ τῶν Ἑλλήνων ΓΟΧ ἐν Ἀμερικῇ, δεδομένου ὅτι ἀπὸ δεκαετιῶν ἔχουν ἐπίσημως οὗτοι δηλώσει ὅτι ΟΥΔΕΜΙΑΝ κοινωνίαν ἐπιθυμοῦν νὰ διατηροῦν μετὰ τῶν οἰκουμενιστῶν νεοημερολογητῶν;!

Δὲν νομίζετε ὅτι παραμένοντες ὑπὸ τοὺς ἐπισκόπους των Πέτρον καὶ Ἀκάκιον τυγχάνουν πλέον «κανονικῶς» ἠσφαλισμένοι καὶ παραδοσιακῶς συνεπέστεροι; Ἡ μήπως θὰ ἦτο ἀναληθὲς νὰ ἰσχυρισθῶμεν ὅτι καὶ δικαιώματα μ ο ν α δ ι κ ῆ ς ὀρθοδόξου δικαιοδοσίας ἐὰν εἶχεν ἡ Ρ. Διασπορὰ ἐν Ἀμερικῇ, κ α ἰ π ά λ ι ν ἦτο λίαν φυσικὸν νὰ ἀπαιτήσουν ἴδιον ἐπίσκοπον οἱ Ἑλληνες ΓΟΧ κατόπιν τῆς ἀνωτέρω διαγωγῆς τῆς Ρ. Συνόδου;

Ἔως πότε, λοιπόν, ἐν τῷ ὀνόματι τῆς ἄγαν ἀκριβείας καὶ ὀρθοδόξου συνεπείας συμνυόμενος θὰ εὐρίσκεσθε ἀντιφάσκων εἰς Θεὸν καὶ ἀνθρώπους, κατὰ τὸ ἔθος τοῦ ἀγαπητοῦ μοι π. Εὐγενίου;..

χῶς, συνθέτουν θλιβεράν εἰκόνα. Γράφομεν τοῦτο, διότι ο ὄ δ ε μ ί α συγκεκριμένη μεταβολή ἐπῆλθε εἰς τὴν ἀνωτέρω πορείαν τῆς Ρ. Διασπορᾶς ἀπὸ τοῦ 1970 μέχρι σήμερον, παρὰ τὰς σχετικὰς προειδοποιήσεις ἡμῶν ἤδη ἀπὸ τὸ 1971. (Ἔορα σχετικῶς καὶ Orthodox Word, μηνὸς Σεπτεμβρίου 1972, σ. 227).

Τελικῶς ἰδι' ἐπιστολῆς ἡμῶν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 20 Φεβρ. 1973 πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον τῆς Ρ. Συνόδου, ἐτονίσαμεν, ὅτι ἡ μελλοντικὴ κοινωνία ἡμῶν μετ' αὐτῆς ΔΕΝ ΔΥΝΑΤΑΙ ΝΑ ΣΥΝΕΧΙΣΘΗ, ἐφ' ὅσον αὕτη θὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν ὁμοίαν «οἰκονομικὴν» πορείαν.

Διὰ πάντα τὰ ἀνωτέρω, εὐελπιστοῦμεν, ὅτι λ ί α ν σ υ ν τ ό μ ω ς καὶ ἡ Ἐκκλησία Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος (ἀρχ-που κ. Αὐξεντίου), θὰ παύσῃ νὰ παρατηρῆ ἀ π α θ ῶ ς τὴν ὡς ἄνω τακτικὴν τῆς ἀδελφῆς Ρ. Συνόδου καὶ θὰ σπεύσῃ νὰ ἀναστηλώσῃ τὰ «κανονικῶς» ἐν προκειμένῳ ὑφηγούμενα καὶ ἀθετηθέντα, ἐὰν βεβαίως ἐπιθυμῆ νὰ εἶναι ὅ,τι καὶ ἐπαγγέλλεται, μὴ θέτουσα εἰς κ ρ ί σ ι ν σ υ ν ε ι δ ῆ σ ε ω ς τοὺς πρὸς αὐτὴν ἐν κοινωνίᾳ διατελοῦντας ἢ ὑπαγομένους πιστούς... .

Ἐφαρμογὴ δύο μέτρων καὶ σταθμῶν εἰς τὰς κρίσεις καὶ ἐνεργείας τῶν πιστῶν ἀποτελεῖ ξέγον τι καὶ παρείσακτον διὰ τὴν ἔκφρασιν μιᾶς Ὀρθοδόξου συνεπείας καὶ γνησιότητος... .

7) Τέλος ἀπὸ τοῦ 1966 καὶ ἐξῆς δὲν ἐπαύσατε ἀπὸ τοῦ νὰ κατηγορῆτε συνεχῶς καὶ ἀκαταπαύστως, ἐν παντὶ τόπῳ καὶ παντοῖα περιστάσει τὸν Σεβ. Ἀστορίας κ. Πέτρον, ὡς δῆθεν ἔνοχον ποικίλων κανονικῶν παραβάσεων, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν παραλείψατε νὰ πράξετε καὶ κατὰ τὴν ἐν Ἀμερικῇ παρουσίαν μου, ἐπιδεικνύοντες οὕτω διαγωγὴν σφόδρα ἀσύμφωνον πρὸς ἱερέα τοῦ Θεοῦ καὶ συντάκτην τῶν γνωστῶν δηλώσεων πρὸς τὸ περιοδικὸν «Ὁ Λόγος»¹⁵.

Πανοσιολογιώτατε,

Τὰ μετὰ πάσης περιληπτικότητος καὶ ἀντικειμενικότητος ἀνωτέρω ἐκτεθέντα τί σημαίνουν διὰ πάντα γνώστην τῆς ἱστορίας καὶ τοῦ Κανονικοῦ τῆς Ἐκκλησίας Δικαίου; Οὐχὶ ὅτι ἐπιθυμεῖτε δύο πινά· π ρ ὠ τ ο ν μέν, νὰ ὀδηγήσητε ἅπαν τὸ πλήρωμα τῶν ἐν Ἀμερικῇ ὀρθοδόξων καὶ συνεπῶς καὶ τῶν Ἑλλήνων ΥΠΟ ΤΗΝ Ρ. ΔΙΑΣΠΟΡΑΝ ΚΑΙ ΜΟΝΟΝ, ἀπαγορεύοντες εἰδικῶς τοὺς ἐκεῖ Ἑλληνας ὅπως ἐκκλησιάζονται εἰς τὴν ἀπὸ ἐτῶν λειτουργοῦσαν ἐξαρχίαν ΓΟΧ Ἑλλάδος, διακηρύσσοντες ταύτην ἀ ν τ ι κ α ν ο ν ι κ ῆ ν δ ε ὑ τ ε ρ ο ν δέ, νὰ δικαιώσητε ἐνώπιον τῆς ἱστορίας τοὺς σχισματικοὺς Ματθαϊκοὺς, δι' ἐπισήμου ἀναγνωρίσεως των, ἄνευ οὐδεμιᾶς προηγουμένης μετανοίας καὶ ἀλλαγῆς των, παγιώσαντες οὕτω καὶ ἐπισημοποιήσαντες τὸ ἐνυπάρχον σχίσμα, πρᾶξις ἢ ὁποία καὶ μόνον σᾶς καθιστᾷ ὑπεύθυνον ἰσοβίου μετανοίας;¹⁶

15.— «Οὐδέποτε κατηγορεῖλαμεν οἰονδήποτε εἴτε ἰδημοσίᾳ εἴτε ἰδιωτικῶς διὰ τὰς προσωπικὰς του ἁμαρτίας, τὰς ὁποίας ὁ Θεὸς καὶ μόνον βεβαίως δύναται νὰ γινώσκῃ. Ἡ ἠθικότης (Morality ἀντὶ imorality) δὲν ἐμποδίζει τὴν χάριν τῶν Μυστηρίων. Διὰ τοῦτο τὸν λόγον καὶ ἐγώ, πάντοτε συλλειτουργοῦν μετ' ἀμφοτέρων, ἐπισκόπων καὶ ἱερέων, οὐδέποτε σταθμίζων τὴν προσωπικὴν ἀξίαν ἢ ἀπαξίαν των. Ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος διακονεῖ ἐν τῇ Λειτουργίᾳ... Ὅταν ἠρνούμεθα νὰ συλλειτουργήσωμεν μετὰ τινος ἐπισκόπου ἢ τινων κληρικῶν, πάντοτε ἐπρόκειτο διὰ δογματικούς λόγους». THE SECOND OPEN LETTER TO THE LOGOS, 1968, σ. 3—4. Ἐρωτῶμεν κατόπιν τούτων: ἰσχύουν ταῦτα καὶ διὰ τὴν ἀνωτέρω περίπτωσιν ἢ ὄχι;

16.— Δυστυχῶς ὡς ἀπέδειξαν τὰ πράγματα, τὸ Ματθαϊκὸν σχίσμα ἐδημιούργησεν κυρίως ὁ ἐπίσκοπος Ματθαῖος, διετήρησεν ὁ π. Εὐ-

Διότι ἐνῶ ἦσαν ἕτοιμοι σχεδὸν νὰ προσέλθουν εἰς διαπραγματεύσεις μετὰ τῶν Χρυσοστομικῶν, πιεζόμενοι, ἀφ' ἐνὸς μὲν, ἐκ τῆς δημιουργηθείσης νέας καταστάσεως μετὰ τὴν ἀναγνώρισίν των, ἀφ' ἑτέρου δέ, ὑπὸ ἱκανῆς μερίδος κλήρου καὶ λαοῦ των, ἔρχεσθε σεῖς, καὶ ἐν ἀμέτρῳ περπερία καὶ κουφότητι ἵνα παρατρέξωμεν τὸ κυριώτερον σημεῖον τῆς ἐνοχῆς σας, τὴν ἐν ψυχρῷ ἤτοι ἐσχεδιασμένην ἀντικανονικὴν προβολὴν τῶν Ματθαϊκῶν, καὶ τῇ συνεργασίᾳ τῆς Ρ. Συνόδου ἀναγνωρίζετε τούτους λίαν ἀντικανονικῶς, καθιστάμενοι οὕτω διὰ τῆς ἐνεργείας σας ταύτης ἀμφότεροι ὑπεύθυνοι ἐνώπιον τῶν ἱερῶν Κανόνων!

Ἦ μήπως ἡ ἄχρι σήμερον διαγωγή σας δὲν διακηρύττει στεντορεῖως τὴν μεγάλην ἐπιθυμίαν ἀλλὰ καὶ ἰσχυρὰν προσέτι αὐτοπεποίθησίν σας, ὅτι δικαιούσθε δηλαδὴ καὶ δύνασθε νὰ εἴσθε ὁ μοναδικὸς — γενικὸς ἔξαρχος τῶν ἀθηνωτικῶν Ἑλλήνων ἐν Ἀμερικῇ, οὐχὶ ὅμως πρὸς δημιουργίαν αὐτοτελοῦς — ἀνεξαρτήτου, πλήν συνεργαζομένης ὀρθοδόξου Ἑλληνικῆς ἔξαρχίας ἢ δικαιοδοσίας, ἀλλὰ πρὸς ἐνίσχυσιν καὶ διέυρυσίν τῆς Ρωσικῆς Διασπορᾶς καὶ μόνον;

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω, πῶς νὰ μὴ τυγχάνη ἐκτὸς πάσης ἀμφισβητήσεως ἡ μεγάλη εὐθύνη τῆς ὑμετέρας Συνόδου, ἥτις ἐνθαρρύνουσα ὑμᾶς εἰς τὰς ποικίλας ἀντικανονικὰς ἐνεργείας σας, ἐπιτρέπει εἰς πάντα γνώστην τῶν ἐκεῖ καὶ ἐνταῦθα πραγμάτων νὰ τῆς καταλογίσῃ τὴν εὐθύνην διεξαγωγῆς δι' ὑμῶν ἐθνοφυλετικοῦ κηρύγματος ὑπὸ τὸ προσωπεῖον τῆς μοναδικότητος τῆς κανονικότητος τῆς ἐν μέσῳ τῶν λοιπῶν ἀντικανονικῶν ὀρθοδόξων δικαιοδοσιῶν;...

Διότι καὶ πάλιν ἐρωτῶμεν ἡ ἐν τοῖς προηγουμένοις ἀναπτυχθεῖσα δραστηριότης ὑμῶν τί ἄλλο μαρτυρεῖ παρὰ τὴν συνεχιζομένην καὶ ἄχρι τῆς σήμερον εἰς βάρος τῶν Χρυσοστομικῶν — τῶν ἐν Ἑλλάδι καὶ τῇ Διασπορᾷ — πολιτικὴν σας;

Ποῖος ἐκ τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ὀρθοδόξων οἰασδήποτε ἐθνικότητος διεκήρυξεν ὁποῖα διεσαλίπισατε ὑμεῖς ἐν τῇ ἀνωτέρω ἐκτεθείσῃ ἐπιστολῇ σας; (Αὕτη, σημειωτέον, ἐδημοσιεύθη ὡς κύριον ἄρθρον

γένιος Τόμπρος καὶ ἐσχάτως ἐπισημοποίησεν ὁ ἀρχιμ. π. Παντελεήμων Μητρόπουλος.

εἰς τὸ ὑπὸ τὴν ἀκτῖνα δράσεως τοῦ ἀνωτέρω καθηγουμένου κυκλοφοροῦν φυλλάδιον ORTHODOX CRISTIAN WITNESS, μηνὸς Νοεμβρίου, Νο 8, σ. 1-4).

Γινώσται τῆς ἱερᾶς τῶν Κανόνων φωνῆς οὐδέποτε ἀπερρίψαμεν τὸ δυνατὸν καὶ ἐπιβεβλημένον¹⁷ τῆς συνεργασίας τῶν Ἑλλήνων τῆς Διασπορᾶς μετὰ τῶν Σέρβων, Ρώσων, Ρουμάνων, κ.λ.π. (Ἐννοεῖται, βεβαίως, ἀνθενωτικῶν). Ἀπὸ τοῦ σημείου ὅμως αὐτοῦ μέχρι τοῦ κηρύγματος τῆς ἀ ν α γ κ α σ τ ι κ ῆ ς ὑπαγωγῆς ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΑΝΘΕΝΩΤΙΚΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ὑπὸ τὴν Ρ. Διασποράν, ἡ διαφορὰ εἶναι ἀβυσσαλέα.

ΔΙΑ ΠΑΣΑΣ ΟΘΕΝ ΤΑΣ ΑΝΩΤΕΡΩ ΑΝΤΙΚΑΝΟΝΙΚΑΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΣΑΣ σᾶς κ α τ α γ γ ἔ λ λ ω ἐνώπιον τοῦ πιστοῦ Λαοῦ τῶν ἐν Ἑλλάδι Παλαισημερολογιτῶν ὡς ἐπίσης καὶ τοῦ ὀρθοδόξου ἀ ν θ ε ν ω τ ι κ ο ῦ ἑλληνισμοῦ τῆς Ἀμερικῆς, ὡς δεινὸν σπορέα ἀλλοτριῶν καὶ δ ι α ι ρ ε τ ι κ ῶ ν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ κηρυγμάτων. Ἡ πορεία τῆς ἐξαρχίας τῶν Ἑλλήνων ΓΟΧ ἐν Ἀμερικῇ δὲν παρέχει εἰς οὐδένα τὸ δικαίωμα νὰ τὴν... προστατεύσῃ προφάσει μείζονος... κανονικότητος καὶ ὀρθοδοξίας!

Ἄχρι τοῦδε ἐξεθέσατε πανελληνίως καὶ διορθοδόξως τὴν Ρ. Διασποράν, μὲ τὰς γνωστὰς μεσολαβήσεις σας ὑπὲρ τῶν ἀντικανο-

17.— Τὴν ἀνωτέρω κοινωνίαν καὶ συνεργασίαν ἐπιβάλλει σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ ἡ σύγχρονος πορεία τῶν πραγμάτων, διότι καὶ ἄνποτε δημιουργηθῆ μία αὐτοκέφαλος ὀρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Ἀμερικῆς, καὶ πάλιν ἡ Ρ. Σύνοδος ὡς καὶ ἡ ἐξαρχία τῶν Γ.Ο.Χ. θὰ διατηρηθοῦν μ α κ ρ ἄ ν τῆς μετ' αὐτῆς κοινωνίας, λόγῳ ἀκριβῶς τῆς ἀνθενωτικῆς πορείας των.

Συγεπῶς τίς δὲν διαβλέπει τὴν ἀνάγκην σ υ ν ε ρ γ α σ ί α ς ἀπάντων τῶν ἐν Ἀμερικῇ ὀρθοδόξων καὶ τὴν σύμπηξιν, διατὶ ὄχι, μιᾶς κοινῆς Συνόδου των; Ἀλλὰ καὶ ἡ παροῦσα κατάστασις ἐὰν διατηρηθῆ, τῶν ἀνεξαρτήτων ἤτοι Συνόδων ἢ ἐπισκοπῶν, κ α ἰ π ἄ λ ι ν ἡ συνεργασία καὶ πλήρης κοινωνία των τυγχάνει πλέον ἢ ἀπαραίτητος, οὐ μόνον διότι δὲν παύουν νὰ εἶναι «ἀδελφαί» Ἐκκλησίαι, ἀλλὰ κυρίως διότι συναγωνίζονται ἐν τῷ αὐτῷ στίβῳ τῆς ἀνθενωτικῆς ἤτοι ὁμολογίας, ὅπερ καθ' ἡμᾶς, πρέπει ν' ἀποτελῆ στενώτερον καὶ ἱερώτερον εἰσέτι σύνδεσμον καὶ προϋπόθεσιν καὶ αὐτῆς τῆς ἐν Χριστῷ ἀδελφότητός των!

νικῶν Ματθαϊκῶν, ὀδηγήσαντες ταύτην τελικῶς εἰς τὴν γνωστὴν ἀπόφασιν τῆς ἀναγνωρίσεώς των, μὲ τὰ πικρότατα ἔκτοτε ἀποτελέσματα τῆς λίαν ἀντικανονικῆς καὶ παρὰ πᾶσαν ἔννοϊαν ἐκκλησιαστικοῦ Δικαίου συνεργασίας ἀναγνωρισάντων καὶ ἀναγνωρισθέντων...

Τώρα ἐπιθυμεῖτε νὰ συγκρίσητε καὶ τοὺς ἐν Ἀμερικῇ ὑπάρχοντας πιστοὺς τοῦ παλαιοῦ ἑορτολογίου, καὶ ὅσους ἐκ τῶν νεοημερολογιτῶν ἀποφεύγοντες τὴν οἰκουμενιστικὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Ἰακώβου ἐνοῦνται μετ' αὐτῶν, ὡς εὐρισκομένους δῆθεν ὑπὸ ἀ ν τ ι κ α ν ο ν ι κ ο ὺ ς ἐπισκόπους, παρασύροντες συγχρόνως καὶ τὴν Ρ. Διασπορὰν εἰς ἐπικρότησιν τῆς ἀνωτέρω ἀντικανονικῆς πολιτικῆς σας καὶ θέτοντες εἰς κρίσιν τὴν ἀρμονικὴν κοινωνίαν τῶν δύο ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν.

Διὰ τοῦτο, πανοσιολογιώτατε, θερμῶς σᾶς παρακαλοῦμεν ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου καὶ πάντων τῶν ὁμολογητῶν τῆς πίστεώς μας, ὅπως παύσητε τοῦ λοιποῦ τὰς ἀνωτέρω ἀδοκίμους καὶ ἀντικανονικὰς ἐνεργείας σας καὶ ἀντ' αὐτῶν προσπαθήσητε ὁμοῦ μετὰ τῆς Ρ. Συνόδου νὰ φέρητε εἰς τὴν τάξιν τὴν τελείως ἐκτραπεῖσαν πάσης λογικῆς καὶ κανονικότητος Ματθαϊκὴν παράταξιν¹⁸, πρὶν εἶναι πολὺ ἀργὰ δι' αὐτήν, ὑμᾶς καὶ τοὺς συνεργάτας σας..

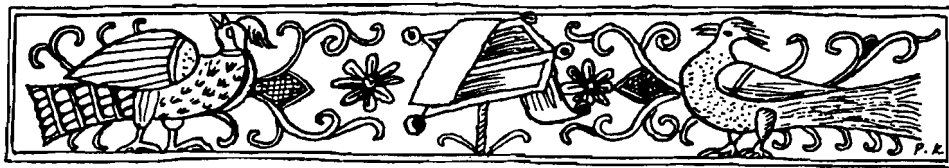
Εὐελπιστοῦμεν δὲ τελικῶς ὅτι ἡ προϊσταμένη ὑμῶν ἐκκλησιαστικὴ Ἀρχὴ θὰ ἀντιληφθῆ ἐπὶ τέλος τὸ ἀδόκιμον καὶ ἀνεπίτρεπτον τοῦ κηρύγματός σας καὶ θὰ σπεύσῃ νὰ ἐπανορθώσῃ, ὅσα κακῶς ἐδημιούργησε τῇ προτροπῇ καὶ ὀλιγωρίᾳ της, πρὸς κοινὸν καλὸν τοῦ συνόλου ἀνὰ τὸν κόσμον ἀθηνωτικοῦ μετώπου καὶ δόξαν τῆς ἀγίας ἡμῶν Ὁρθοδοξίας. Ἀμήν.

Μετὰ τῆς ἐν Κυρίῳ ἀγάπης,

Θεοδώρητος Μοναχὸς

Σκήτη Ἀγίας Ἄννης τῆ 9ῃ Μαρτίου 1973,
μνήμη τῶν Ἀγίων Τεσσαράκοντα μαρτύρων.

18.— Χαρακτηριστικῶς ἀναφέρομεν τὴν τελευταίαν ἐγκύκλιον τοῦ «ἀρχ-που» των κ. Ἀνδρέου εἰς τὴν ὁποίαν καί... πανηγυρικῶς οἱ Χρυσοστομικοὶ κηρύσσονται... ἄνευ Θείας Χάριτος!!.. Ἐρωτῶμεν τὸν πανοσιολογιώτατον συμφωνεῖ διὰ τὸ ἀνωτέρω γεγονός, καὶ ἂν ὄχι τὶ ἐπ ρ α ξ ε πρὸς διόρθωσίν του ;

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Διὰ τὴν συγγραφὴν τῆς παρουσίας εἶχομεν ὑπ' ὄψει τὰς κάτω-
θι πηγὰς καὶ βοηθήματα :

- 1.— Ἐπιστολὴ τοῦ καθηγουμένου π. Παντελεήμονος πρὸς τοὺς ἐπισκόπους τῆς Ρ. Διασπορᾶς ὑπὸ τὸν τίτλον: «Ἐπιστολὴ πρὸς τοὺς Σεβασμιωτάτους καὶ πεφιλημένους πρωθιεράρχας τῆς Ὁρθ. Ρωσ. Ἐκκλησίας τῆς Διασπορᾶς». Τὸ κείμενόν της εἰς ORTHODOX CRISTIAN WITNESS, Vol. VI, No 8. τῆς 6 Νοεμβρίου 1972 (π. ἡμ.).
- 2.— Ἄρθρον τοῦ πρεσβ. π. Β. Σακκᾶ ὑπὸ τὸν τίτλον: «Γιατί ἀνήκομεν εἰς τὴν Ρ. Σύνοδον;». Κείμενόν της εἰς: ORTHODOX LIFE, μηνὸς Μαΐου — Ἰουνίου 1972.
- 3.— Περιοδικὸν ΕΚΚΛΗΣΙΑ, τόμος 1970, σ. 445—456 καὶ 1971, σ. 449—547.
- 4.— ORTHODOXY IN THE USA, ἄρθρον τοῦ π. J. Meyendorff ἐν τῷ συλλογικῷ τόμῳ ORTHODOXY IN THE WORLD, Ἀθῆναι 1964, ρ. 350—359.
- 5.— THE CHALLENGE OF AMERICA, ἄρθρον τοῦ π. Stephen Urson ἐν τῇ ἀνωτέρῳ συλλογῇ σ. 360—374.
- 6.— Π. Ν. Τρεμπέλα, ΤΟ ΑΥΤΟΚΕΦΑΛΟΝ ΤΗΣ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ ΜΕΤΡΟΠΟΛΙΑ, Ἀθῆναι 1971.
- 7.— Ι. Καλογήρου, Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ. — Ἡ Ὁρθόδοξος διασπορὰ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς Οἰκουμενικῆς Κινήσεως. Θεσσ)νίκη 1967.
- 8.— Timothy Ware, THE ORTHODOX CHURCH: ἰδίως τὸ κεφάλαιον DIASPORA AND MISSION.
- 9.— A HISTORY OF RUSSIAN CHURCH ABROAD 1917 — 1971. Ἔκδ. Ἱ. Μονῆς Μεταμορφώσεως Βοστώνης, pp. 210.

- 10.— Μαξίμου Σάρδεων, Τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἐν τῇ
— Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ. Θεσσ. 1972.
- 11.— AN OPEN LETTER TO THE LOGOS, 1968 pp. 20.
- 12.— THE SECOND LETTER TO THE LOGOS, pp. 32. Jord-
nville 1968.

Π Ε Ρ Ι Ο Δ Ι Κ Α

ORTHODOX WORD, Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας.

TRUE VINE, ΚΗΡΥΞ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ.

ORTHODOX CRISTIAN WITNESS' ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΤΑΞΙΑΡ-
ΧΑΙ.

ORTHODOX LIFE, ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ.

IRENIKON, ΕΝΟΡΙΑ.

LAFOI TRANSMISE,

Τύποις: ΓΡΑΦΙΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ Β. Γ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ,

Ἰπποκράτους 56, Τηλ.: 624-728 — ΑΘΗΝΑΙ.